

co vás zajímá z Miletína a okolních obcí

Sousedské listy

Vydává Město Miletín

prosinec 2019

30. výročí Sametové revoluce v Miletíně

V sobotu 16. listopadu se občané města sešli na Městském dvoře, aby na počest 30. výročí Sametové revoluce slavnostně zasadili Lípu demokracie. Starosta Miroslav Nosek při té příležitosti řekl:

Sešli jsme se dnes, abychom si připomněli 30. výročí listopadové revoluce, která k nám po více jak čtyřiceti letech útlaku, totality a doby temna přinesla tolik vytouženou svobodu a demokracii. Někteří z nás měli to velké štěstí, že mohli být buď přímo aktivně účastni těchto dní, nebo alespoň mohli být nepřímými svědky událostí.

Nadechli jsme se čerstvého svobodného vzduchu a byl položen základní kámen budování demokracie a svobody, vykoupený krví a odvahou studentů.

Výsledkem je, že jsme se v naší české historii neměli nikdy tak dobře, jako se máme dnes. Máme svobodu, máme demokracii, neválčíme, nejsme pod ničí porobou, cestujeme volně po světě, naše děti studují, co studovat chtějí, máme svobodu slova, máme blahobyt, máme nízkou nezaměstnanost. Je toho mnoho, co máme, a bereme to jako samozřejmost. A to je velká chyba, na kterou čekají ti, kteří nám chtějí svobodu a demokracii ukrást.

Ano, je pravda, že se mnoho věcí nepodařila tak, jak bychom si přáli. V něčem jsme měli jiná očekávání, udělalo se spousta chyb, což je daň za mladou demokracii. O to je však důležitější, abychom se snažili chyby napravit. Nesmíme být lhostejní, musíme bez ustání budovat náš svobodný stát.

Bohužel, v dnešní době se čím dále tím víc objevují různé lživé zprávy a dezinformace o této revoluci. Lidé, kteří nepřejí demokracii a svobodě, se snaží dehonestovat jak samotnou revoluci, tak i její vůdčí osobnosti. Tito lidé to dělají z různých důvodů. Například si nevědí rady s nabytou svobodou. Nejsou schopni sami za sebe rozhodovat, je pro ně pohodlnější, když za ně někdo rozhoduje a vede je jako životní slepce. Jiní lidé ani nechápou, co je to demokracie. Demokracii si vysvětlují tak, že mají jenom práva, ale žádné povinnosti. Přitom je tomu naopak. Demokracie má více povinností než práv.

Naše demokracie a svoboda jsou trnem v oku současným totalitním systémům, které se snaží rozvrátit naši společnost. Opět nás uvrhnout do spárů totality, a to v jakékoliv podobě. Snaží se, abychom se opět stali jejich porobeným národem. Bohužel, je mezi námi hodně českých občanů, kteří jim v tom pomáhají šířením lží a nepravd. Možná kolikrát i nevědomky.

Jedním z nástrojů budování demokracie jsou svobodné volby, ve kterých si volíme své poslance, senátory a prezidenta. Ti mají být zárukou demokracie a svobody. Pokud tomu tak není, nesmíme být lhostejní, remcat jenom po hospodách, stáhnout gatě daleko před brodem. Je nutné dát jasně najevo náš nesouhlas. Právě k tomu slouží svobodné volby, za které se také manifestovalo. Velké části voličů je ale jejich budoucnost lhostejná. Hrají si na svém písčku a myslí si po mně potopa. V mých očích to jsou nezodpovědní lidé, myslící pouze na sebe. Nemyslí ani na budoucnost svých dětí a svých vnuků. Je jim lhostejné, v čem oni budou žít a vychovávat své děti.

Lhostejnost je jedna z nejhorších vlastností, na kterou lidstvo už mnoho-

krát doplatilo. Nenechme se rozdělit jako národ. Snahy o rozdělení národa a společnosti jsou v posledních letech silné. Je zde snaha postavit proti sobě město a venkov, dělníky a inteligenci, studenty proti pracujícím, studenty proti důchodcům, věřící proti nevěřícím, církev proti státu. Vymýšlí se různé urážlivé kasty lidí jako Havloidi, Sluníčkáři, Pražská kavárna, Venkovská hospoda, Pravdoláskaři atd. Je to součást snah uvrhnout náš národ do totality. Nutno říct, že se jim to daří. Nenechme si to líbit, spojme se, bojujme za pravdu, za lidskost, bojujme za nás. Pokud to neuděláme, zle se nám povede.

A právě proto jsou důležití ti, o kterých jsem hovořil na začátku. Jsou to ti, kteří zažili dobu temna a zároveň dobu svobody po roce 1989. Oni mohou rozpoznat rozdíl mezi svobodou a útlakem. Oni mají povinnost šířit pravdu a předávat zkušenosti. Je mylná představa, když jednou máme svobodu a demokracii, že tu bude nastálo. Za tyto dvě významné hodnoty v lidském životě je nutné bojovat, a to každý den a tou nejdůležitější zbraní, kterou je pravda.

Dovolu, abych se rozloučil myšlenkou Václava Havla, které se držel celý život: **Pravda a láska at' zvítězí nad lží a nenávisť.**

Po projevu starosty města byla zasadena Lípa demokracie.

Novoroční zamyšlení

Vážení spoluobčané, vážení přátelé a příznivci města Miletín,
co přát pro rok 2020? Chvilé, kdy si můžeme přát vše nej nej do dalšího roku, znamená, že máme za sebou ten rok minulý. Víme vždy, že si přejeme do dalšího roku.

Tentokrát bych to ale vzal opačně. Tedy právě končícím rokem. Vzpomeňme si, co jsme si přáli rok minulý. Podařilo se nám to? Můžeme si odškrtnout, že se nemusíme za své jednání a chování stydět. Můžeme si odškrtnout, že nejsme sobečtí, že nelžeme, že nejsme lhostejní, že jsme schopni pomoci druhým. Že nám vadí zlo a snažíme se ho vyhnat, že nepomlouváme, že se umíme radovat nejen ze svého úspěchu, ale i z úspěchu jiných. Že přejeme vše dobré všem a myslíme to upřímně. Že nezávidíme, že se k sobě navzájem chováme slušně. Že jsme spravedliví, že se umíme smát, že rozdáváme radost atd.

Pokud se nám něco nepodařilo, nevadí. Asi by to ani jinak nešlo. Není to možné, jsme prostě jenom lidi. Lidi chybující, lidi nedokonalí. Nedělejme si z toho hlavu. Ono totiž nic na světě není úplně dokonalé. Všechno má své chyby, a to i všemocná příroda.

Takže zachovejme klid a pokud se nám alespoň jedna třetina přání podařila splnit, super. Radujme se, křičme: Jsem dobrý, dokázal jsem to. Zase je svět o něco lepší.

A teď přání do toho dalšího roku. Držme se toho, co jsme si dobrého splnili v roce končícím. Rozvíjejme to, posilujme to. A přiberme si jedno z toho, co se nám nepovedlo v roce minulém.

Bude to fuška, ale stojí to zato. Držím nám všem palce.

Miroslav Nosek

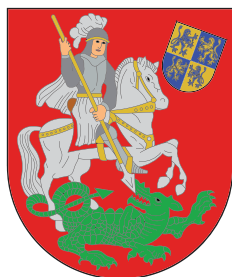
Dne 9. listopadu 2019

se v miletínské obřadní síni konalo tradiční

slavnostní vítání občáneků.

Tentokrát byly k vítání přihlášeny čtyři děti: z Miletína Ondřej Klůz a Ella Bičičťová, Barbora Trníková z Rohoznice, třetí holčičkou byla Nela Kněžourková z Úhlejova. Jak je zvykem, těm nejmenším přišly zazpívat a přednést básničky děti z Mateřské školy Korálka a Základní školy K. J. Erbena v Miletíně. Předaly maminkám pamětní listy a malé kytičky. Rodičům dětí pak pogratulovali a předali dárky pozvaní zástupci obcí. Zápisy o přivítání do pamětní knihy pořídil pan Vladimír Kněžourek. K nim a jeho kresbám měli možnost se podepsat rodiče, prarodiče i všichni blízcí, kteří se malé slavnosti zúčastnili.

Ke květnovému vítání v roce 2020 se rodiče dětí v případě zájmu mohou hlásit v kanceláři matriky Městského úřadu Miletín nebo na e-mailu jalova@miletin.cz. Mimo miletínských se mohou zúčastnit rodiče se svými dětmi z obcí Rohoznice, Borek, Červená Třemešná, Úhlejov, Vřesník a Zdobín.

Sousedské listy č. 4/2019 vyšly 17. prosince 2019 v Miletíně

Periodický tisk Města Miletín. Četnost vydání: 4x ročně. Evidenční číslo: E 14408

Vydavatel: Město Miletín, náměstí K. J. Erbena 99, 507 71 Miletín, IČO 00271811

Redakce: e-mail: novinyMiletin@seznam.cz; telefon: 724 040 412

Vedoucí redaktorka: PhDr. Iva Reichlová

Redaktoři rubrik: Bc. Miroslav Nosek, Mgr. Stanislava Hlaváčková, Bedřich Hak,

Bc. Tomáš Hlavatý, Bc. Ondřej Machačka, Zdeněk Paulus, Jan Vaníš

Grafická úprava: PhDr. Iva Reichlová; počet strany: 40

Korektura: Vítězslava Tučková, Mgr. Gabriela Reichlová

Tisk: ARPA-tiskárna Dvůr Králové nad Labem

Příští číslo vyjde v březnu 2020, uzávěrka 1. března 2020

30. výročí Sametové revoluce

Z kroniky města Miletín

Výňatek o dění

ve dnech 27. 11. až 8. 12. 1989

V pondělí 27. listopadu je vyhlášena celostátní manifestační stávkou od 12 do 14 hodin. V Miletíně na náměstí se zúčastnilo asi 50 občanů se státní vlajkou, houkala siréna a ukončena byla zazpíváním státní hymny. Během stávky byla provedena sbírka na podporu stávkujících studentů v Brně a dohodnuto další setkání večer na náměstí u pomníku „Jiřího“, kde se svítilo svíčkami. Přítomno bylo asi 20 lidí a dohodnuto další setkání, opět ukončeno hymnou.

V úterý 28. 11. se již sešlo více než 70 lidí. Promluvil Jiří Voňka ml., Baliharová a dr. Machek. Byl sníh a mráz a proto Old. Voňka navrhl se odebrat do agit. střediska v požární zbrojnici, kde byla již plánována veřejná schůze MNV a bylo již zatopeno. Vlivem předchozích událostí byla nebývalá účast, přišlo asi 200 občanů. Diskuse byla bouřlivá a bylo dohodnuto, že nově vzniklé Občanské fórum v Miletíně může ke svým schůzkám užívat místnosti požár. zbrojnice. Další den bylo již samotné setkání OF (bylo asi 30 lidí) a prozatím jmenování jako mluvčí dr. Machek Pavel a Voňka Oldřich.

8. prosince byl mítink OF opět v požární zbrojnici a účast byla opět více jak 200 lidí. Jako hosté se zúčastnili přímí účastníci z Národní třídy v Praze 17. 11. a zástupci OF z Hořic.

Další informace najdete v Pamětní knize, obec Miletín (poslední kniha pro zápisy událostí) r. 1989, str. 26

Vzpomínky na listopad 1989

Píše se listopad 1989, jsem jako četař, příslušník ČSLA, sloužící socialistické vlasti přímo na Pražském hradě.

Na Pražský hrad skoro každé ráno přijíždí kolona černých vozidel, čajky a tetry 613, které doprovází několik příslušníků Veřejné bezpečnosti na motocyklech. Na 2. nádvoří zajedou do garáže a tehdejšího komunistického prezidenta Gustáva Husáka vynášejí, coby staršího

pána, který na tom byl již zdravotně velice zle, po schodišti do prvního patra.

Je pátek 17. listopadu čerstvě po obědě a já načerno (opuštění posádky bez svolení) opouštím Prahu a odjíždím do rodného Zdobína. V neděli 19. 11. se v pozdních odpoledních hodinách vracím zpět.

Jaké bylo mé překvapení, když jsem vystoupil na Florenci, všude plakáty, české vlajky, spousta lidí bavících se v hloučcích, sem tam výkřiky protikomunistických hesel, výzvy ke svobodným volbám.

Co se to děje? Postupně jsem zjistil, že v pátek 17. 11. došlo k brutálnímu potlačení studentské manifestace. Na Národní třídě spousta svíček, spousta lidí i na Václavském náměstí.

Dostal jsem strach. To bude průšvih, byl jsem načerno doma jako voják. Nepískli náhodou poplach? Co nejdřív jsem pospíchal na ubytovnu v blízkosti hradu. V tramvaji a v metru spousta lidí smějících se, plní elánu a radosti, že se konečně něco děje.

Na ubytovně jsem zjistil, že je vše v pořádku. Kamarádi se postupně vraceli z domovů, stejně vyjevení jako já. Ještě ten večer jsme šli do ulic Prahy, nasávali atmosféru začínající svobody.

Druhý den ráno jsme se dostavili na Pražský hrad. A kupodivu nic zvláštního se nedělo. Dopoledne se to však změnilo. Uzavřely se brány, před Pražský hrad najely obrněné transportéry. Zůstali jsme uzavřeni na hradě. Zvědavě jsme koukali z oken, co se bude dít. Nic zvláštního, kromě transportérů stojících před hradem.

Najednou odjely i transportéry, na 1. nádvoří přijela multikára a vyskočil z ní muž v montérkách. Stáhl sovětskou vlajku z velkého stožáru a nahradil ji vlajkou československou. Úleva, opět můžeme ven. Od té doby jsme volně chodili na manifestace v uniformách, lidé na nás křičeli „Vojáci jsou s námi“, „Armáda podporuje studenty“.

Byly to krásné časy. Lidé k sobě byli neskutečně vstřícní, nikde žádní příslušníci Veřejné bezpečnosti. Lidé se smáli, do-

pravu řídili studenti. Nádherné období. Byl jsem i na Letné, nepopsatelné pocity. Domů jsem vozil plakáty, letáčky a vysvětloval jsem lidem u nás, co se v Praze děje. Zašel jsem si také na manifestaci OF ve Dvoře Králové. Stejná atmosféra jako v Praze, i když o několik dní později.

Na Pražském hradě jsem působil dál do konce února 1990, kdy jsem byl o měsíc dříve propuštěn z výkonu základní vojenské služby.

Ještě se chci podělit o změny, které nastaly po zvolení Václava Havla prezidentem. Na 3. nádvoří již nejezdily čajky a tetry 613, ale trabanty, škodovky, wartburgy, dacie apod. To jezdili na hrad členové nové vlády nebo nový prezident Václav Havel. Měl jsem tu čest potkávat ho přímo na hradě, kde opravdu jezdil na koloběžce. Byl neskutečně lidský, skromný. Bohužel, od té doby jediný můj prezident.

Nakonec bych vzpomenu dvou osobností, které pro mne představovaly symbol odvahy a následně symbol svobody. A je tomu dodnes. Před Pražským hradem po levé straně stojí Arcibiskupství pražské, kde v roce 1989 sídlila jeho eminance František kardinál Tomášek. Velkým přítelem pana kardinála byl herec Josef Kemr. Ještě před listopadem 1989 za ním často jezdil přímo na arcibiskupství. Kdo pamatuje tu dobu, ví dobře, že církev byla komunistům trnem v oku.

Pan Kemr přijížděl svým trabantem combi, zaparkoval ho na Hradčanském náměstí, naproti Arcibiskupství u Salmovského paláce (v místech, kde dneska stojí socha T. G. M), přímo proti Pražskému hradu. Zabouchl dveře, které nezamkl, pomalou chůzí se vzpřímenou postavou, rozvázným krokem přešel napříč celé náměstí a vešel do arcibiskupství. To museli komunisti skřípat zuby, ale nic si nedovolili. A proč? Myslím si, že kardinál Tomášek byl tak významnou a známou osobou, že na něho byli komunisté i estébáci krátcí.

Miroslav Nosek

Klíče zacinkaly. A?

Ano, před třiceti léty klíče zacinkaly. A? A Husáka byl konec a tím i čtyřicetiletému období budování socialistické společnosti ve snaze vybudovat společnost komunistickou. Konec snahy více jak jedné generace o jinou, snad i spravedlivější společnost.

V předvečer oslav 30. výročí takzvané Sametové revoluce 14. listopadu jsem si zajel do Hořic na vystoupení legendární skupiny, která mimo jiné také zpívala z balkónu Melantrichu, Spirituál kvintet. Vedle mne stál kamarád Michal, student gymnázia, a mimo jiného mi řekl „Mrzí mě, že jsem tyto události nezažil.“ Bohužel jsem mu odpověděl „Bud' rád, pravděpodobně bys byl zklamán.“

Ano, tak já cítím dnešní dobu, dobu 30 let po Sametové revoluci. Proč? Před 30 léty se nám opravdu začalo tak lehčeji dýchat, a to nepíší ani jako přirovnání. Člověk žil v takové nějaké euforii. A to i přesto, že nám slibovali dlouhodobé utahování si opasků. Byly jsme na to, hlavně my mladí, připraveni. Chtěli jsme něčeho dosáhnout bez nutnosti vlastnit v rodině rudou knížku s nízkým číslem a bez různého vlezdoprdelkování. Chtěli jsme svobodně cestovat a svobodně mluvit. Bláhově jsme si mysleli, že se postavíme na startovní čáru a vyrazíme. A o našem úspěchu rozhodnou naše schopnosti a znalosti. Tak jsme si na páskách udělali pár dírek navíc a vyběhli. A?

A časem jsme zjistili, že ve stejnou chvíli ale o pár desítek metrů před startovní čárou vyběhli závodníci z rodin s, v té chvíli již důkladně schovanou, rudou knížkou.

Nedávno jeden pán, ten co nejvíce volal po utahování opasků, prohlásil, že nám otevřel cestu ke kapitalismu. No, jestli tím kapitalismem myslel rozkradení celé republiky, tak to určitě nelže. Sametovou revoluci již léta přirovnávám k revoluci únorové. A nijak se tím netajím. Komunisté v roce 1948 také slibovali podporu drobného a středního podnikání. A jak to dopadlo?! Po 89. to páskoutahovalé slibovali také. Houby, hou-

by, když to řeknu slušně. Podporu dostali všelijaké zahraniční firmy v podobě daňových prázdin. Povinnou dobu drželi v podniku, který většinou koupili, aby odstranili konkurenci, jakous takous výrobu. Pak lidem, kteří tam makali celý život, zavřeli před nosem brány a ještě na ně poslali sice už né četníky, ale ochranky.

A tak co se nepovedlo rozkrást kupónovou privatizací, to se rozkrádalo takto. Vlastně to bylo dvojnásobné okradení obyčejných lidí. Plno lidí si za svoje úspory v kupónovce koupilo akcie svého nebo jiného podniku, a ten podnik jim zavřeli a poslali je na pracák. Nikdo už nespočítá, kolik to stálo zničených rodin, zničeného zdraví a životů.

Kde jsou všechny cukrovary, lihovary, mlékárny, dřevařské závody a jiné podniky zpracovatelského průmyslu? Průmyslu, který tvořil bohatství státu. Každý stát ať už rudého, černého nebo bleděmodrého vyznání se snaží, aby byl ve strategických odvětvích vždy soběstačný. Co kdyby! A zemědělství a navažující zpracovatelský průmysl byl jedním z těch odvětví.

Dnes je naše republika jeden velký kompletační podnik automobilového průmyslu. Bylo by velmi zajímavé, pravděpodobně hrůzu jímající, zveřejnit, kolik podniků vlastně už ani není našeho státu. Patří naší republice vůbec ještě alespoň to, co je pod zemí?! Co třeba pitná voda?!

A pak se mě školáci po nácviku demonstrace snaží poučit, že byla odstraněna cenzura. Ha, ha. Před 30 léty měla republika takovou šanci vytvořit demokratický a prosperující stát, že se o tom nikomu ani nesnilo. Jenže nová nomenklatura toho nevyužila. Nebojím se říci, že úspěšně házela a hází takovéto snaze klacky pod nohy. Dnes v úplatnosti, která je probujelá celým správním aparátem, jsme hodnoceni na jednom z prvních míst na světě. A například v povolání staveb, a nejenom v tom, na jednom z míst posledních.

Stydím se a je mi smutno, že moje vlast je přiřazována k tzv. banánovým republikám. Mrzí mě, že generace mých rodičů, která to neskutečně bohatství republiky budovala, má kolikrát s dnešním důchodem velmi hluboko do kapsy, že musí neskutečně dlouho čekat na různé lékařské zákroky atd. Na různá odborná vyšetření se dnes čeká tak dlouho, že ten, kdo čekal, už kolikrát není!

Naši představitelé, o jejichž kvalitě pomlčím, tvrdí, že jsme sociální stát. Sociální?! Jak pro koho. Ano, různá nemaččenka, dříve se jim říkalo příživníci a bylo s nimi i podle toho nakládáno, tak těm se tady žije asi dobře. Proč člověk, který celý život pobíral sociální dávky, člověk, který celý život prorekreoval v base, se má, a v důchodu bude mít líp, než člověk, který celý život dřel, posílal děti rádně do školy a třeba dělal ještě něco navíc. Proč se pro nespočet dětí, které potřebují pomoc, sbírají víčka a podobně?! Nebudeš mít na nové auto, zaplať! Nebudeš mít na nový kotel dle EU, zaplať! Ševče, zaplať! Proč je řada neziskovek jen možnost, jak si přijít k penězům, dobře se nažrat a nasbírat body pro politickou budoucnost?

No jó, hlavně, že máme obchodní řetězce přeplněné levným zbožím. Hlavně, že se můžeme levně nažrat. Že to žrádlo je kolikrát dražší než jinde a o kvalitě nemluvě, je většinou už jedno. Ono třeba zrovna některým důchodcům nic jiného nezbyvá. Dřív vlašský salát v Praze, Brně i Bratislavě byl stejný. Dnes, jak to kdo ošulí, tak ošulí!

Že jsme demokratický stát, páni soudruzi? Opravdu? Lezli jsme do p...e Sovětskému Rusku, pak Státům americkým a teď Číně. A když se to někomu nelíbí, tak je k němu chováno tak, jako k těm, kteří se před 30 a více lety přišli poklonit památce Palacha, Masaryka či padlých amerických vojáků. Tak jaká demokracie?

Pokračování na str. 5

Že svoboda projevu? Tak pokud vlastníte televizi, časopis nebo noviny, tak jo! To si můžete napsat, co chcete. Jinak jsou události a komentáře různě upravovány, aby to lidé rozdýchali. Hlavně aby zase nešli zvonit klíči, teda pokud jim za to někdo nezaplatí.

Tak nám vlastně z té demokracie, po které jsme volali, zůstala svoboda podnikání a svoboda cestování. Pokud máš nápad, kterým si myslíš, že na trhu prorazíš a vyděláš, pokud na to máš nervy a odvahu, tak směle do toho. Pokud chceš a máš na to, tak si cestuj všude, kde tě chtějí. Můžeš to zkusit i tam, kam tě nechťejí. Tady se ti meze nekladou.

K čemu naši polistopadoví, protože jsme zatím v období polistopadovém a do další revoluce ještě budeme, dovedli třeba školství, to je bomba. Já totiž školství považuji za odvětví, které za těch 30 let trpělo a bohužel dál trpí nejvíc. Odvětví, na kterém hodně záleží, jak v budoucnu bude, jde od zdi ke zdi. Co ministr, to jiná koncepce. Dnes dítě nastoupí do školy a neví, co bude za 4 roky. Neví, jestli bude dělat maturitu tak nebo tak. Jestli bude dělat maturitu z toho nebo toho. Jestli obor, na který se přihlásilo, bude tím oborem. Jestli gymnázium zůstane gymnáziem nebo se třeba změ-

ní na zemědělskou akademii atd. Děti, vždy budoucnost národa, se staly pokusnými králíky. A neztejte se na mě, stejně sotva vymyslíte něco lepšího než Marie Terezie.

Po pravdě říkám, že z oslav 30 let Sametové revoluce a co revoluce, předání moci, mně je tak trochu blivno. Tak někdo zaplatil znovunaplnění Letenské pláně, počty komparsistů se různí. Tam jim někdo, a kolikrát ti samí, co před 30 léty, řekli, že se jim nelíbí, aby někdo začal dělat pořádek. Někdo vyrazil na Václavák a pana Sovičku, echtprekabátníka, přivítal skandováním „Sovička na hrad“.

Pokud to vyřkl jinak než jako ironii, tak pochybuji, že nedostal pendrekem. Tak pořad glorifikujeme pana Havla, Klause atd. Kydáme špínu na většinou národa zvoleného pana Zemana, pana Babiše. Víte, páni v ekonomice vysoko vzdělání, že národní hrubý produkt tvoří lid dělný? Neztejte se, na rozdíl od pana Babiše, VY jste lidem vydělat nedali, ani nedáváte! Pokud neberu vaše kamarády. Nevím, že VY jste nějaký takový podnik založili a provozujete. Pokud neberete jako svůj podnik Českou republiku. Nó, ale to je jen Vaše koryto. Vy jste tuto republiku přivedli akorát na buben. To, že jeho firmy se snaží získávat dotace? No hold

Brusel to umožňuje a není sám. Za VÁS se muselo vrátit více jak 26 miliard korun dotací. Že VY se ho asi bojíte? VY se ho bojíte. A proč se asi bojíte?! Jó, zastávám se pana Babiše, byť jsem ho nevolil. Zastávám se i pana Zemana, jednou je to právoplatně zvolený prezident republiky a hotovo. To, že už je na něm znát věk, to asi čeká všechny z nás, kteří se jeho věku dožijí. Když nic jiného, tak si nepamatuji, že by vyhlásil amnestii. Jako jeho novodobí předchůdci. Jedna amnestie i zasloužilých kriminálních stála životy nevinných a druhá zametla zlodějny 90., a nejen 90. let, pod koberec.

Takže, co máme po těch 30 letech? Když to trochu přitáhnou za vlasy, tak již máme hajzl papír, dámské hygienické potřeby, cizokrajné ovoce bez omezení, elektroniku, vlastně vše, na co máme v peněženke. A kousek demokracie, pro někoho víc a pro někoho míň.

V historii jsme demokracii vyměnili za fašismus, fašismus za okleštěnou demokracii, tu za socialismus, komunismus se už nepodařil, a socialismus za konzumismus. Budiž nám útěchou, že kolébka demokracie, za kterou je považována Velká Británie, tuto demokracii budovala několik staletí.

Bedřich Hak

Založení Občanského Fóra v Miletíně

Sametová revoluce do Miletína přišla až v pondělí 20. listopadu. Že se něco neobyčejného děje, to jsme všichni odušili už během víkendu, když televize měla výpadky ve vysílání. Ve vzpomínkách i dnes žasnu, jak se lidé rychle domluvili. Vždyť to byla doba bez mobilů a různých sociálních sítí. S trikolórou v klopě nebo na rukávu se sešlo jen několik občanů v pondělí 20. listopadu v poledne na náměstí u sochy K. J. Erbena. V našem hloučku dokonce vlála československá vlajka. Někteří lidé bojácně, ale zároveň se zvědavostí prošli po chodnících kolem náměstí a pokukovali po nás. Lidé se báli. Nevěděli, co se bude dít a kam bude směřovat budoucnost. Do této doby měli lidé dva světy, ten venku a druhý doma za zavřenými dveřmi.

My uprostřed náměstí jsme byli skupinkou nadšených a vyzývali jsme na setkání večer u sochy sv. Jiří. Tam už přišlo víc lidí, zapalovali jsme svíčky a dávali je kolem sochy. Několik nás stálo na obrubníku u sochy a o událostech jsme mluvili s lidmi okolo. Matně si vybavuji, že tam snad mluvil i někdo, kdo se vrátil z Prahy a o situaci věděl víc.

V následujících dnech jsme se scházeli dva-tři páni a s nimi já

a domlouvalo se založení OF. Rychle se přidávali další lidé, schůzí se zúčastňovalo stále víc občanů. Mnoho jich bylo i z okolních obcí. Scházeli jsme se často, pozvánky na schůze jsme rozváželi i po okolních obcích. Já měla k dispozici auto a kolega znal všechny okolní vesničky, kam letáčky vyvěsit. Byla to úžasná doba.

Po nějakém čase se OF Miletín začalo propojovat s OF Hořice a jezdili jsme na schůze i tam. To už bylo mnoho dalších lidí, mnoho různých názorů na situaci a lidé přestávali být tak semknutí. Začaly vznikat nové politické strany nebo sílila činnost stran a spolků, které dosud přežívaly v ústraní. Dokud trvalo OF, tak jsem se starala o nástěnku a vyvěšovala aktuality nebo psala vlastní texty. Nejúžasnější doba pro mne ale byla od listopadu do konce roku, kdy jsem vůbec nic nechystala na Vánoce, protože jsem byla buď v terénu (pracovala jsem tehdy jako pečovatelka) nebo jsem hltala zprávy z televize. Nebo jsme chystali další setkání občanů na schůzi OF.

Ale Vánoce s upečeným cukrovím i tak v roce 1989 byly.

Naďa Baharová

ZŠ Miletín připomněla 30. výročí Sametové revoluce

Ve dnech 12.-13. listopadu proběhly na 1. a 2. stupni naší základní školy projektové dny v duchu oslav 30. výročí Sametové revoluce.

Koordinátorem akce byl Mgr. Martin Fikar. Navrhl témata a činnosti, jaké by žáci mohli vykonávat v souvislosti se 17. listopadem. Žáci jednotlivých stupňů byli rozděleni do skupin napříč třídami a místo výuky plnili úkoly spojené s tematikou.

Čím se žáci zabývali? Ti nejmladší například vyráběli z krepového papíru karafiáty, skládali puzzle a získali tím obraz dokumentující fotografie z té doby.

Naučili se zpívat píseň Náměšť a při zpěvu využili učební pomůcky na hudební výchovu boomhackery (pěnové tyče, vydávající určité tóny), vytvářeli „železnou oponu“. V pracovních skupinách zapisovali informace o roce 1989 na plakáty.

Na 2. stupni se žáci zapojili do výroby transparentů na demonstraci, získávali z filmových záznamů informace o událostech 17. listopadu a o dění před demonstracemi, ověřovali své znalosti prostřednictvím jednoduchých testů.

Aby pochopili historické souvislosti, byli seznámeni i s událostmi roku 1939.

Je nutné vysvětlit, že projektovým dnům předcházela 11. listopadu akce, která měla celý projekt odstartovat. Tím se stal 30minutový běh nebo 30minutová chůze „za oběti komunismu“. Zúčastnila se celá škola v rámci výuky.

Projektové dny probíhaly v duchu socialismu. Žáci oslovovali paní učitelky a pány učitele „soudružko“ a „soudruhu“, přáli si: „Čest práci!“ I přestávky probíhaly v duchu tota-

lity. Žáci na tuto hru velice rychle přistoupili. Ráno před vyučováním ze školního rozhlasu zněly budovatele písně.

Všichni žáci školy měli možnost vytvořit si ve školních dílnách otisk klíče, aby z něho byl vyroben odlitek.

V dopoledních hodinách do školy přišli starosta Miroslav Nosek a místostarostka Stanislava Hlaváčková. Oběma se projektový den velice líbil, navštívili všechny třídy a také si udělali otisk symbolického klíče.

Akce vyvrcholila jednotnou demonstrací na veřejném prostranství před školou a na náměstí K. J. Erbeny. Byla zakončena písní Náměšť, kterou na kytaru doprovázeli paní učitelka Dagmar Poznerová a žák 8. třídy Adam Poláček.

V odpoledních hodinách ve škole probíhaly rodičovské schůzky. Na úvod se rodiče, učitelé a žáci shromáždili kvůli nepříznivému počasí

ve vstupních prostorách školy. Mgr. Martin Fikar rodičům objasnil cíl projektových dnů a následně si všichni zazpívali píseň Náměšť jako připomínku na studentské stávkování.

V multimediální učebně školy bylo vytvořeno muzeum „Retro vzpomínek“, které si rodiče mohli po rodičovských schůzkách prohlédnout. Byly zde také nainstalovány panely s výstupy žáků z projektových dnů.

Děkujeme celému pedagogickému sboru za realizaci projektových dnů. Vážíme si vaší práce.

Jana Velichová a Jana Stejskalová
vedení školy

Fotografie archiv ZŠ a Iva Reichlová

Ohlédnutí za rokem 2019 v MŠ Korálka

Rok se s rokem sešel a opět je na čase ohlédnout se zpět. I my v naší mateřské škole Korálka hodnotíme naše zážitky a prožitky v průběhu letošního roku.

Dětem jsme zajistili několik divadelních představení: Cesta do pohádky, Jak malovali vajíčka, Mauglí, Malý princ, podzimní pohádka O drakovi, Líná princezna, Švec a čert. Navštívili jsme zahradnictví a zajeli k profesio-

nálním hasičům do Hořic. Výukové programy Canisterapie, Vodní laboratoř, Světelná laboratoř, Malý architekt a nabídky učitelek Pyžamový ples s Kanafáskem, Cesta do pravěku, Dýňovánní rozvíjely u dětí prožitky, zážitky a nové vědomosti.

Oslavili jsme narozeniny dětí a personálu, Den matek, Den dětí. Mimořádný zážitek jsme měli s dětmi v době, kdy si celá republika připomněla 30 let od Sametové revoluce. Společně s dětmi jsme vyvěsili státní vlajku na budovu školy. Starší děti se zájmem sledovaly úryvky z průběhu samotného pochodu žáků a následných událostí. Velmi emotivně prožívaly poslech písně Marty Kubišové Modlitba pro Martu a Jaroslava Hutky Náměšť.

Základní škola pro nás uspořádala akce, které děti seznámily s prostředím i činností školy: Škola nanečisto, Grafomotorické hrátky s prvňáčky.

Dětem byly nabídnuty i programy, které rozvíjejí jejich fyzickou kondici a pohybové dovednosti: plavání, lyžování a Sportovní školička.

Záleží nám na udržení otevřenosti a blízkého kontaktu s rodiči. Z toho důvodu jsme uspořádali několik setkání: Povídání s rodiči budoucích školáků, Tvoření z odpadového materiálu-CD, Oslava Dne matek, Den rodiny, Dračíáda v kempu, Vánoční tvoření, Vánoční odpoledne s pohádkou.

Nesmíme opomenout krásné odpoledne, které pro nás uspořádali miletínští fotbalisté. Děti si prakticky vyzkoušely, jak malí fotbalisté trénují.

Naše škola se také zapojila do několika aktivit Města Miletín. Podílela se na Vítání nových občánků a svým vystoupením zahájila dobu adventu. Rádi jsme přivítali miletínské seniory na vánočním posezení s pohádkou.

Dovolte mi poděkovat pracovníkům Města Miletín v čele s panem starostou Bc. Miroslavem Noskem za úsilí, které věnovali vybudování parkoviště a vchodu do MŠ z Bidlovy ulice. Přispělo to k větší bezpečnosti dětí, rodičů a kolemjezdících vozidel.

Věříme, že se nám během roku podařilo předávat dětem dostatek lásky, pohody a radosti, protože to je cílem nás všech.

Advent v Miletíně

Již třetí rok se naše Korálka podílela na zahájení adventu v Miletíně. Pásmem písní a básní, které trpělivě společně s dětmi připravujeme, na náměstí rozsvěcujeme vánoční strom.

V letošním roce přišel od pana Ladislava Fofa velmi pěkný nápad, který

by mohl ještě více umocnit hrdost a zároveň i vztah k hodnotám u dětí jak malých, tak i těch školních. Nápad jsme se rozhodli podpořit. Měli jsme tu čest, společně se základní školou, vyrobit ozdoby, které budou po celou dobu vánočního stromu zdobit.

V pátek 29. 11. přišel ten očekávaný den. Společně s dalšími obyvateli Miletína jsme se sešli na náměstí. Starosta Bc. Miroslav Nosek a místostarostka Mgr. Stanislava Hlaváčková zahájili akci svými vánočními projevy. Dětské hlásky se rozezněly, Vánoce jsme přivolali a vánoční strom se rozsvítil. Ve vzduchu se rozprostřela počáteční předvánoční nálada obestřená tajemným očekáváním a rozzařenými dětskýma očima.

Na závěr nám dovolte malé přání:

*Každý strom i střechu zdobí bílá čepice,
rampouch o rampouch si cinká,
budou Vánoce,
vločky nám napsaly přes celou oblohu,
že přejí všem jen štěstí, klid a pohodu.*

I my přejeme Vánoce krásné jako padlý sníh a pro příští rok zdraví, lásku, radost a smích.

Lenka Chlubnová
za MŠ Korálka

Fotografie archiv MŠ a Iva Reichlová

Okénko do knihovny

Slavnostní zakončení „Pátrání po nejstarší knize v Miletíně a okolí“

Ve spolupráci s Klubem K. J. Erbena a v rámci oslav narození a úmrtí našeho rodáka proběhlo 7. listopadu v přednáškovém sále Spolkového domu v Miletíně slavnostní vyhodnocení „Pátrání po nejstarší knize v Miletíně a okolí“. Pátrání bylo vyhláše-

no na jaře letošního roku k 895. výročí historicky první zmínky o Miletíně. Zúčastnilo se celkem 13 pátračů a 28 knih. Věkové rozmezí pátračů bylo velmi široké od 17 do 82 let. A každá kniha byla něčím unikátní. Ať to byla modlitební knížka po prababičce, rodinná kuchařka, staré náboženské texty, kalendář nebo kniha písní a říkadel. Absolutní vítězkou se však stala kniha vydaná v roce 1835 a je to Místopis Prahy. Majitelé tří nejstarších knih si převzali zaslouženou odměnu a další účastníci dostali drobné dárky. Poděkování patří Městu Miletín za finanční podporu a všem ostatním za zájem a snahu.

Ráda bych vám popřála příjemné prožití vánočních svátků a v roce 2020 pevné zdraví, štěstí, lásku a řadu správných rozhodnutí na cestě ke splněným snům.

Alena Erbanová

Jiří Šlitr, hudební skladatel, pianista, zpěvák, herec a výtvarník se narodil 15. února 1924 v Zálesní Lhotě (okres Semily). V roce 1938 byla rodina donucena se z pohraničí odstěhovat do Rychnova nad Kněžnou. Tam Jiří dokončil místní gymnázium a po maturitě v roce 1943 pracoval jako úředník. Na konci války nastoupil na právnickou fakultu a získal titul JUDr. Povolání právníka ale nikdy nevykonával. Vojenskou službu si plnil v Milovicích, kde se stal výtvarníkem Ústředního domu armády.

V té době se seznámil s textařem Pavlem Koptou a napsal s ním několik písniček. Kopta jej později dostal na Barrandov a tam se Šlitr poznal s Miroslavem Horníčkem a Janem Werichem. Začal jim dělat hudební doprovod pro jejich pořady. Ovšem klíčové se pro něho stává setkání s Jiřím Suchým v Redutě v roce 1957. Začíná jejich spolupráce a v roce 1959 zakládají v Praze divadlo Semafor „sedm malých forem“. Vzniká legendární dvojice S+Š. Šlitr v černé bouřce jakožto popleta, Suchý s francouzským slamákem jakožto ten zkušenější.

Byl členem Laterny Magiky, se kterou navštívil v roce 1958 Expo Brusel, kde se u klavíru střídal s Rudolfem Roklem. V té době také napsal hudbu k Formanovu filmu Dobře placená procházka, objevil se jako herec v několika celovečerních filmech a intenzivně se věnoval i kreslení. Galerie hlavního města Prahy od něho koupila několik kreseb s pražskými motivy. Stává se členem Svazu výtvarníků.

Jiří Šlitr žil bouřlivým životem. Miloval luxusní obleky, automobily, rád jezdil lyžovat do Alp, žil naplno. Jeho největší láskou, i když ne jedinou, byla herečka a konferenciérka Sylva Daníčková. Miloval svobodu, nesnášel jakékoliv závazky, proto se nikdy neoženil. Soukromí si pečlivě střežil, až po jeho smrti se ukázalo, že z jednoho vztahu má dceru Dominiku. Tragicky zahynul otravou svítidly ve svém ateliéru na Václavském náměstí **26. prosince 1969**. Je pochován na Vyšehradském hřbitově v Praze.

Řádky knihomola, aneb přečetl jsem za vás

Po malé odmlce vám doporučím k přečtení dvě knihy. Ač každá úplně jiného žánru, přesto stejné. Stejně v tom, že je můžeme směle zařadit mezi horory. Jen na vás je, kterou budete považovat za horor větší.

První knihou je předloha filmu, který byl v září s notnou reklamou uveden do našich kin. Ano, jedná se o tolik rozporuplný snímek Nabarvené ptáče, natočený na motivy knihy amerického spisovatele polského původu Jerzyho Kosinského.

Na 282 stránkách se na pozadí 2. světové války odehrává hluboký dramatický příběh malého chlapce, jehož rodiče ve

snaze dát mu větší šanci přežít tento brutální konflikt, uvrhnou do prostředí a situací, které by při svém mládí a pro svůj původ, a nebýt války, pravděpodobně ani nezažil. Z kulturního prostředí je hlavní hrdina vržen do prostředí, kde se čas zastavil před několika stoletími, kde hrůzy, krutosti a pověřivost jsou přítomny na každém kroku. Snad jen jeho mládí a tvárnost dětství mu umožnilo přežít všechny peripetie takového putování. Vřele doporučuji dočíst knihu až po poslední stránku, tudíž i doslov.

Druhou knihou, kterou vám chci doporučit, je brožurka o 113 stránkách od Tomá-

še Kašpara Nespěchejte do rakve. Kniha určitě nepatří mezi beletrii, spíše kniha naučná či lépe osvětová, přesto horrová. Útlá knižka vám mnohým otevře oči, některým pomůže. Rodičům možná odpoví, proč jejich dítě nosí špatné známky, ale určitě všechny čtenáře šokuje.

Jelikož jsou to poslední letošní knihomolovy řádky, přeji vám hodně příjemných chvil nad stránkami knížek, hodně zdraví a spokojenosti v roce 2020.

Bedřich Hak

Tvoření v Dámském klubu

Říjnové setkání Dámského klubu zahájila paní knihovnice Alena Erbanová povídkami o nových knihách v místní knihovně. Seznámila nás s novinkami a bestselery knih pro dospělé, studenty a nejmenší čtenáře. Bylo to zajímavé povídání, některé návštěvnice klubu přidaly i vlastní zážitky s četbou a zazněla i jména jejich oblíbených autorů.

Protože jsme avizovaly i novinky z oblasti ručních prací, věnovaly jsme se ve druhé části posezení technice „macramé“ nebo-li drhání.

Jak dokazuje fotografie, vybavení pro tuto techniku není náročné: dřívko nebo vařečka, sisalové provázky různých barev a síly a s jejich pomocí vytváření uzlíků.

Začaly jsme tím nejjednodušším a brzy jsme zjistily, že tuto techniku docela dobře zvládneme. Možná, že na další výstavě, podobné letošní při Jarmarku, se s našimi výtvy setkáte.

Na listopad jsme plánovaly téma vánočního tvoření. Na začátku prosince ale pořádala akci s podobným námětem místní skupina ČČK, a tak jsme se rozhodly, že podpoříme jejich setkání. Zúčastnily jsme se zdobení perníčků, abychom se to naučily, nebo zopakovaly.

Na posledním letošním setkání Dámského klubu, které se uskuteční 19. prosince, již tradičně ochutnáme vánoční dobroty a zhodnotíme letošní rok u čaje či kávy.

Plán na rok 2020

30. ledna se můžete těšit na povídání o čokoládě, které připravujeme spolu s místní knihovnou.

20. února to bude trochu veselejší setkání pod názvem „Sportujeme aneb zvládnou to?“

19. března, pokud nám to počasí dovolí, vyrazíme na první výlet do okolí Miletína autobusem i pěšky. Když počasí nedovolí, máme připraven i náhradní program.

S přáním pevného zdraví po celý příští rok

Stanislava Hlaváčková

Divadelní soubor Erben

V březnu letošním roce jsme nabídli jarní přehlídku Miletínské divadelní jaro s devíti představeními.

Podzimní cyklus, nesoutěžní přehlídku divadelních souborů XXIV. Divadelní Erbenův Miletín jsme zakončili úspěšně 536. premiérou, inscenací s převážně novými, dětskými herci "Z pohádky do pohádky".

Divadelní soubor Erben Miletín tímto děkuje všem divákům a příznivcům divadelního konání v našem městečku i okolí.

Přejeme šťastné a pohodové vánoční svátky. Do nového roku hlavně hodně zdraví a časté setkávání na divadle.

Vladimír Kněžourek

Miletínské divadelní jaro 2020

XVIII. východočeská přehlídka venkovských divadelních souborů s postupem na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou.

15. - 17. května
Sousedský dům Miletín

Pamětní deska Jana Nepomuka Lhota

V úterý 15. října se ve Spolkovém domě konal vzpomínkový podvečer věnovaný významnému miletínskému rodákovi Janu Nepomuku Lhotovi. Díky Františku Jirásko z Arnultovic jsem měla mnoho písemných informací, které byly uveřejněny ve sborníku Krkonoše-Podkrkonoší. Vladimír Wolf a Dana Halíčková se zaměřili na národní obrození a svou prací upozornili na zapomenuté spisovatele, politiky a historiky.

Jan Nepomuk Lhota se narodil 15. května 1811 v rodině Františka Lhoty, obchodníka se sklem v domě č. 87. V roce 1822 ho rodiče odvezli do Hostinného, aby se naučil německy a mohl studovat. V roce 1830 s výborným prospěchem ukončil studia na jičínském gymnáziu. Tam působil profesor Fr. de Paula Šír. A právě jeho výrok J. N. Lhota citoval K. J. Erbenovi, když mu sdělil, jaké básně v německé řeči sám sepsal: „po německu básnití, po německu spisovati, jest dříví nositi do lesa, kdežto v naší literatuře i maličkost je pokrokem“. A to Erbena oslovilo.

J. N. Lhota studoval v Praze na filozofické fakultě a pak práva. Byl spolužákem K. H. Máchy a seznámil ho s K. J. Erbenem. Po úspěšném ukončení studií pracoval na magistrátu v Hradci Králové a tam složil apelační zkoušky. Ve volném čase se věnoval literární práci. Vrcholem této činnosti byla veselohra Vyzvědač.

Byla uvedena roku 1841 v Hradci, knižně vyšla o rok později. Autor celý výtěžek věnoval „pohořelým“ v Jičíně.

Od roku 1843 byla další místa jeho působnosti Trutnov a Náchod (v té době byl zvolen poslancem do říšského sněmu ve Vídni). V roce 1850 se stal podkrajským hejtmánem v Novém Městě nad Metují.

Roku 1855 byl přeložen do Vrchlabí, kde se přičinil o zřízení školy, nemocnice a cesty do Špindlerova Mlýna. Vrchlabští Němci nechtěli ale trpět česká kázání a tropili v kostele výtržnosti. J. N. Lhota proti tomu zakročil, skončilo to jeho přeložením do Jaroměře.

V období prusko-rakouské války pomáhal při udržování pořádku, staral se o zásobování a ubytování vojsk. Moc vděku nesklidil, ale jistým zadostiučiněním bylo, když se stal čestným občanem Josefova.

Chvilí ještě pracoval ve Smiřicích a roku 1870 se po penzionování vrátil natrvalo do Miletína. Roku 1883 byl zvolen inspektorem živnostenského společenstva.

Věnoval se hlavně historii a výsledkem byla jeho největší práce „Miletín nad Bystřicí, příběhy jeho a památky“, která vyšla roku 1888. V Miletíně byl váženou osobností nejen, že byl vysokým státním úřed-

níkem, ale často se s lidmi stýkal a dobře s nimi jednal. 13. října 1890 ve věku 79 let náhle zemřel.

Osobnost J. N. Lhoty si v Miletíně připomínáme. V Erbenově rodném domku je jeho podobizna, na druhém zastavení naučné stezky jsou jeho verše. Díky jeho kresbám Miletína před požárem v roce 1846 pan Birner zhotovil maketu miletínského náměstí, která je také v rodném domku. Štěpán Hak napsal divadelní hru Vázání Kytice, J. N. Lhota je jednou z hlavních postav. A byl natočen i film.

Vzpomínkový podvečer pokračoval na náměstí před domem č. 87, kde jsme odhalili pamětní desku. Den předtím ji instaloval Jiří Kňourek a Jindřich Kulhánek. Patří jim poděkování.

Další poděkování patří Františkovi Jirásko z Arnultovic a Ing. Františkovi a Vladimíru Lhotovým (potomci po Františku Lhotovi, bratru J. N. Lhoty).

Děkujeme také Městu Miletín, především místostarostce Mgr. Stanislavě Hlaváčkové, a tvůrci pamětní desky Ing. Tomáši Kožíškovi.

Protože 13. října bylo výročí úmrtí J. N. Lhoty, položili jsme také na jeho hrob věneček a zapálili svíčku.

Růžena Hellingerová
Fotografie Iva Reichlová

Připomínka výročí narození a úmrtí K. J. Erbena

O hrob K. J. Erbena pečujeme

Jako již po několikáté jsme ve složení Stanislava Hlaváčková, Hana Nálevková a já vyrazili ve středu 20. listopadu na Olšanské hřbitovy v Praze, kde jsou hroby našich významných osobností. Jedním z nich je hrob našeho Karla Jaromíra Erbena, který zemřel před 149 lety dne 21. 11. 1870. Hrob jsme nechali před několika lety na náklady města a paní Elišky Červenkové kompletně zrekonstruovat.

Při naší návštěvě jsme hrob očistili, zametli, položili jsme věnec, zapálili svíčku.

O hrob se staráme průběžně spolu s Klubem přátel K. J. E. Bohužel se však čas od času stane, že zlodějící nebo vandalové tu ukradnou lucerny, tu křížek.

V příštím roce budeme slavit 150. výročí Erbenova úmrtí. Počítáme s tím, že v září 2020 tam pojedou naše pracovní četa a provedeme větší opravu hrobu. Navrátíme zpět křížek a lucerny, vyčistíme hrob wapkou, zbavíme desku zelené řasy, odstraníme větve přerostlých stromů. Chceme, aby oslavy 150. výročí byly na úrovni nejenom tady v Miletíně, ale i na Olšanských hřbitovech.

K. J. Erben má hrob na krásném místě. Před jeho hrobem je veliký pomník Miroslava Tyrše, ke kterému chodí mnoho lidí z České obce sokolské. Scházejí se tam Sokolové, a tak si Erbenova hrobu všimne hodně návštěvníků. Je také u centrálního kříže a i tím je jeho poloha skutečně významná. I z toho důvodu k péči o hrob přistupujeme se vší úctou, vážností a odpovědností.

K. J. Erben je náš nejvýznamnější rodák, na kterého jsme hrdi nejen my v Miletíně. Provází nás od dětství svými pohádkami i baladami. 150. výročí jeho úmrtí chceme důstojně připomínat po celý příští rok.

Pokud byste měli cestu do Prahy, můžete našeho rodáka navštívit. Jeho hrob se nachází na Olšanských hřbitovech část V, odd. 11, hrob 44a.

Miroslav Nosek

Fotografie Stanislava Hlaváčková

Již tradiční setkání členů klubu K.J.E.

7. listopadu v 15 hodin byly prostory ve Spolkovém domě zcela zaplněné. Akci Klubu zahájila Vlasta Bucharová krátkým připomenutím, proč se každoročně v této době scházíme. Stalo se již skutečnou tradicí, že žáci naší základní školy připraví pro toto setkání nějaké překvapení. Letos nás opět jejich vystoupení velmi zaujalo. Pod vedením paní učitelky Jany Tomkové tři dívky krásně sehrály Erbenovu baladu Štědrý den. Sklidily zasluženě veliký potlesk. Bylo to opravdu dojemné.

Pro změnu jsem připravila příspěvek z knihy Otomara Dvořáka „Srdce v kleci“ o životě Jana Nerudy. Píše se v ní např.:

Roku 1853 šli Jan Neruda, Vítězslav Hálek a Adolf Heyduk na Mariánské hradby. „Usedli jsme s Kyticí v parku nad bastionem, v míhavém mžení světelných skvrn, padajících na nás skrze větve platanů, podávali jsme si knihu a každý vždy četl ostatním nahlas jednu baladu. Na tu chvíli nikdy nezapomenu: najednou jako by nás uchvátil mrazivý vír času...“

Po smrti K. H. Máchy se diskutovalo o jeho podobě. Podobizna nikde nebyla. „K. J. Erben nás upozornil, že Máchovi se prý trochu podobá socha sv. Jana Nepomuckého v lázeňské kapli u Miletína.“

Po smrti Boženy Němcové Jan Neruda oslovil více přátel, aby napsali vzpomínku na spisovatelku: *Překvapil mě K. J. Erben. Byl dojatý, ale nečekaně sdílný: „Stavte se pane Nerudo, stavte se u mne kdykoliv, teď v zimě bývám skoro pořád doma. Rád vám napíšu pár slov... Byla to velká žena, měla silné charisma, možná si ve své živelné upřímnosti ani neuvědomovala, jak mocně působí na muže. Byla krásná a plná bolesti. Zažil jsem chvíli, kdy mi naplno*

otevřela duši.“ Zhluboka povzdechl a s omluvným úsměvem se obrátil ke své mladé ženušce. „Je to tak dávno. Ale snad mohu být alespoň trochu pyšný, že jsem to byl právě já, kdo ji přinutil k literární tvorbě, kdo ji přesvědčil, aby své pohádkové povídky vydala tiskem...“

Erben byl i u toho, když se r. 1868 poklepávalo na základní kámen při stavbě Národního divadla.

Po kulturním programu se účastníci setkání přesunuli k pomníku K. J. Erbena na náměstí, kde jsem znovu použila text z Dvořákovy knihy.

23. listopadu 1870 šel Jan Neruda na Malostranský hřbitov na pohřeb K. J. Erbena. „Nenapadlo mě, že tady na mne bude čekat uvítací výbor! Jsou tu všichni přátelé a známí, v černých smutečních šatech s bolestnými výrazy ve tvářích, oči lesklé slzami, pánové se smeknutými cylindry, dámy s černými závoji na kloboucích. Zmateně hledím na četné zástupy, brodící se zlatorudým listím po hřbitovních cestičkách. Zahušťují se mezi náhrobky jako hejno havranů, v půlkruhu se shromažďují kolem místa, kde se před hromadou hlíny bělá hlouček kněží a ministrantů.“

Nad rakví připravenou na trámčích ke spuštění do jámy hovoří statný šedovlasý stařec s cylindrem uctivě přitištěným na prsa. Probůh, vždyť tím řečníkem je sám František Palacký. A kolem něj celá škála smutečních hostů. Učenci, právníci, umělci, učitelé, ale i obyčejní sedláci, řemeslníci, dělníci, opodál je dokonce připraven na vystoupení pěvecký sbor Hlahol.“

Nakonec jsme k pomníku položili věnec a zapálili svíčku.

Růžena Hellingerová
Fotografie Iva Reichlová

Bažant navrácen do krajiny Miletínska

Jak víte z předešlých článků, již v roce 2017 spustili společnými silami členové Mysliveckého spolku MIRO Miletín a zástupci Města Miletín projekt na odchov bažanta obecného. Cílem je návrat bažanta do volné přírody Miletínska, a tím obnovení jeho zdevastované populace.

I v červnu letošního roku jsme vypustili na Bubnovce další bažanty a opět podpořili, již si dovolím říct, stálou populaci bažanta obecného. Bubnovka se s odstupem času skutečně osvědčila jako velmi vhodná pro jejich adaptaci.

Aklimatizace vypuštěných bažantů proběhla z našeho pohledu velice úspěšně. Bažanti se zde již udrželi. Z poznatků letošního roku se už rozmnožují. Tím, že jsme v loňském i letošním roce přistoupili k vypuštění dospělé bažantí zvěře, ve vysokém

poměru bažantích slepiček, jsme docílili toho, v co jsme doufali: silné populace, která je schopná se sama rozmnožovat.

Mohu konstatovat, že je příjemné a u srdce hřející pravidelně sledovat už v hojném počtu tuto zvěř u záspy a v okolí Bubnovky. Co je ale nejvíc potěšující je to, že letos jsme se dočkali již několika slepiček vodících kuřata. To je pro nás velkou motivací do další práce na projektu.

Každý takový projekt je krokem do neznáma a s dnešním vysokým podílem predátorů, kteří jsou chráněni, což je potřebné respektovat, je takováto snaha během na opravdu dlouhou trať.

Jsmo rádi, že v tomto projektu máme podporu a oporu v zastupitelích Města Miletín. Tato spolupráce je pro nás důležitá a doufáme, že tomu

tak bude i do budoucna, protože obnova přírody je vždy krok správným směrem.

Tomáš Kučera

Předseda mysliveckého spolku MIRO

Silniční motorky opět bodovaly

Po dvou letech jsme se setkali s Milanem Bangem, úspěšným reprezentantem našeho města doma i v zahraničí. Zavzpomínali jsme na dvě uplynulé sezóny.

JV: Jaké ty dvě sezóny byly?

MB: Myslím, že celkem úspěšné. V roce 2018 jsem obsadil v celkovém hodnocení 3. místo na Mistrovství Slovenska a 3. místo v Přeboru ČR. Rok 2019 byl ještě lepší: 1. místo Mi-

strovství Europa Cup Vintage a 3. místo na Mistrovství Slovenska. A v Přeboru ČR se obzvlášť zadařilo. Celkový počet 109 bodů znamenal 1. místo. Ale vedení nám všem pro letošní rok na konci sezóny „upravilo“ pravidla pro hodnocení, nakonec z toho bylo „jen“ 2. místo.

JV: A jaký byl letos počet umístění vzhledem k počtu závodů?

MB: 8 závodů, 8 stupňů vítězů, ne vždy 1. místo, ale bylo to super: 2x 1. místo, 2x 2. místo a 4x 3. místo.

JV: Jak to vidíš do budoucna, hlavně co zdraví? Víme, měl jsi těžký úraz, je to už v pořádku?

MB: Každý pád se zapíše a tenhle obzvlášť. Hlásí se, když to člověk nejméně potřebuje. Ale pokud to zdraví a okolnosti dovolí, rád bych se ještě párkrát na start postavil.

To víte, i když si to nechcete připustit, roky přibývají.

JV: A jako obvykle nakonec, chceš něco vzkázat fanouškům?

MB: Rád bych jim popřál, aby se v příštím roce sešli ve zdraví. A hlavně děkuji za jejich přízeň.

JV: My děkujeme za rozhovor a přejeme jen samé úspěšné starty.

Jan Vaniš

Fotografie archiv Milana Banga

Předvánoční zdobení perníčků

Ve středu 4. prosince se ve Spolkovém domě sešlo 30 žen a jedna malá slečna na akci, pořádané místní skupinou Českého Červeného kříže.

Dvě šikovné lektorky, Zdena Munzarová a Alena Janečková, přivezly čerstvě upečené neozdobené perníčky různých tvarů. Do další krabice narovnaly na ukázkou perníčky ozdobené.

Do tašek zabalily igelitové pytlíky dvou velikostí, mísu s cukrovou polevou, lžičky na její nabírání, papírové tácky. Nutno předeslat, že menší pytlíčky měly v dolním rohu malý otvor, potřebný pro další práci.

Hned po příchodu si účastnice rozebraly právě jmenované malé pytlíčky, naplnily je cukrovou polevou, vybraly různé tvary čistých perníčků a pustily se do tvůrčí práce. A že to nebyla ledajaká jednoduchá práce. Musely zapojit tvůrčí představivost, vymyslet různé tvary, zpevnit ruku a pomalu, tečku

za tečkou, čárku za čárkou, krucánek za krucánkem malovat polevou na perník. Dá se říct, že nasazení u mnohých bylo totální. A na základě toho výsledky přímo famózní.

Jak vidíte na fotografiích, i díky blížícím se svátkům, účast byla hojná, přišly členky MS ČČK, Dámského klubu, děvčata zblízka i ze vzdálenějších obcí. Všechny se výborně bavily a domů si odnášely vlastnoručně ozdobené voňavé potěšení, které jejich rodinám jistě zpříjemní Vánoce.

Blanka Šimková
Fotografie Iva Reichlová

Jak se vydařil rok 2019 rybářům

V letošním roce jsme se s kolegy rybáři, jako každý rok, věnovali pořádání již tradičních akcí, ať už pro veřejnost nebo rybáře.

Rád bych připomenul uspořádání Rybářského plesu, bez kterého si plesovou sezónu v Miletíně snad ani nelze představit.

Jarní závody v lovu ryb a na ně navazující dětské rybářské závody také přilákaly spoustu lidí, a myslím si, že se velmi vydařily. Na konci srpna proběhla na revíru Jordánek 24hodinovka, zatím nejmladší z našich rybářských akcí.

Hlavní náplní místní organizace je ovšem chov ryb a údržba jak chovných, tak sportovních revírů. Je to náročná a mnohdy nekonečná práce, a to i pro organizaci s více než sto členy, jako je ta naše.

Již v březnu, v době vegetačního klidu, jsme provedli prořezávky a prokácení dřevin na Jordánku. Přestárlé stromy hrozily zřícením a ohrožovaly rybáře i kolemjdoucí. Pokračovali jsme údržbou náhonu, odstraňováním drobných závad na zařízeních, kosením travin a podobnými pracemi.

Největší investicí byla rekonstrukce Malého Jordánku. Proběhla komplet-

ní výměna výpustního zařízení (požeráku), oprava a vyrovnání poškozené hráze a instalace nových schodů a lávky, jak je vidět na fotografii.

Výrazně nám v tom pomohl grant Města Miletína, za což velice děkujeme. Bez grantu bychom opravy těžko mohli dodělat.

Za zmínku ještě určitě stojí Rybářský kroužek, který celoročně provozujeme pro mladé členy. Dnes se v něm učí rybařit 21 dětí ve věku od 10 do 18 let. Vedení kroužku si zaslouží velké poděkování.

Závěrem mi dovoluete pozvat vás na Rybářský ples, který 18. ledna zahájí plesovou sezónu 2020.

Petrův Zdar
Martin Hlaváček
Fotografie autor

Přijďte se pobavit i poučit

prosinec 2019

19. v 16 hodin

Vánoční posezení
Spolkový dům, Dámský klub

21. ve 13 hodin

36. vánoční turnaj ve stolním
tenise pro neregistrované hráče
Sokolovna, oddíl stolního tenisu

22. v 15.30 hodin

Posezení se zpíváním koled
Rodný domek K. J. E., Klub přátel

23. a 24.

Betlémské světlo, kostel, Farníci

24. v 11 hodin

Štědrodenní vyjížďka
Prasklej řetěz

26. ve 20 hodin

Štěpánská diskotéka
Sousedský dům, Prasklej řetěz

31. od 10 hodin

Silvestr v Pivovarské zahradce
Spolek Pivovarská zahrádka

leden 2020

18. ve 20 hodin

Ples Český rybářský svaz
Sousedský dům

25. ve 20 hodin

Ples Myslivecký spolek MIRO
Sousedský dům

30. v 16 hodin

Povídání o čokoládě
Dámský klub, Knihovna

únor

7. ve 20 hodin

Ples MS Český červený kříž
Sousedský dům

20. v 16.30 hodin

Sportujeme aneb zvládnou to?
Spolkový dům, Dámský klub

27. v 16.30

Beseda s Janou Siebrovou,
aktivistkou hospicového hnutí
Spolkový dům, Knihovna a SPCCH

28. ve 20 hodin

Ples Sportovního klubu
Sousedský dům

březen

19. v 15 hodin

Výlet do okolí Miletína
Dámský klub

26. v 16 hodin

Beseda s Václavem Žmolíkem
Spolkový dům, Knihovna

😊 Do roku 2020 s úsměvem 😊

Tímto povídáním nechci, jak se říká, lézt do zelí Knihomolovi ani Alence Erbanové do jejího Okénka. Volné místo, které ve 40stránkových Sousedských listech zbylo, bych ráda věnovala jedné významné, bohužel zapomenuté a opomíjené české osobnosti. Dnes bychom řekli, že tento zajímavý muž byl *guru* československé reklamy. Málokdo ho zná, ale jeden z nejslavnějších sloganů „Už jsi čet' Mladý svět“ jsme v minulých letech znali mnozí. Protože hodně z nás, dnes už starších, jsme věděli, že prostě časopis Mladý svět musíme mít a číst.

Touto zapomenutou legendou byl **ing. Jiří Solar**, spisovatel, reklamní agent firmy Baťa, autor reklam a sloganů. Po vystudování gymnázia a vysoké školy se stal vedoucím reklamní agentury firmy Baťa ve Zlíně. Byl autorem knih, textů ke gramofonovým deskám a hlavně reklamních sloganů.

K 10. výročí vzniku republiky v roce 1938 vydal útlou knížku s názvem „*Breviář šťastného člověka: Půjde to!*“ S věnováním „Naším mužům od sedmi do sta let k jubileu republiky“.

Kdysi jsem ji sehnala v antikvariátě za 4 Kčs. Dnes by ji asi lecko věci znalý vyvážil zlatem. Na poslední straně je uvedeno: *Otiskování jednotlivých básní a prózy dovoleno s podmínkou, že bude u každého výňatku uveden pramen v tomto znění: Ing. Jiří Solar: Breviář „Půjde to!“*

S tímto svolením bych vám, a to nejen mužům, pod stromček ráda dala jeden z jeho „krátkých řádků“, jak on sám nazval svoje veršičky a výzvy:

***Všechno ztrat', co jen máš,
všeho se vzdej, dohoniš všechno,
jen jedno vždy měj.
Jediné ztratit je smrtelný hřích.
Nad všechny poklady světa je SMÍCH!***

S přáním usměvavých Vánoc i bezpočtu úsměvů v roce 2020
za redakci Sousedských listů

Iva Reichlová

Připravili jsme pro vás v Mateřídoušce

Vánoce se blíží a já jsem připravila nové dárkové předměty z Miletína, vhodné jako dáreček nebo upomínka.

Kromě osvědčené kosmetiky, kterou jste si oblíbili, tu máme zástěry, interiérové teploměry, různé přívěsky na klíče, škrabky na sklo auta a dětská yo-ya.

S novým rokem jistě potěší kalendáře, kterých máme několik druhů: Jičínsko na starých pohlednicích, toulky přírodou, kuchařské s recepty, se zvířátky a další.

Pro ty, co se ještě nevzdali a posílají vánoční pohledy, je u nás velký výběr z klasických pohledů, s Ladovými obrázky i s Vánočním pozdravem z Miletína.

Pro ty, co rádi pečou cukroví, máme časopisy s recepty, pro výtvarně založené časopisy s tvorbou a různé přízdoby, okenní fólie, vánoční dárkové tašky a papíry.

Na začátku prosince jsme ještě obdrželi očekávanou zásilku krásné knihy **Jičínsko z nebe**. Vydalo ji CBS Nakladatelství s. r. o. Zlín. Město Miletín a redakce Sou-

sedských listů dodaly text i barevné fotografie k jedné straně, která v knize o Miletínu je. Poděkování patří panu Mgr. Janu Hlavatému, který text o Miletíně, jako vždy s láskou, napsal. Kniha bude a je krásným dárkem pro každého Miletíňáka, pro turisty, cestovatele, sběratele.

Také připomínám, že stále máme službu PPL Parcelshop, díky které si můžete nechat posílat a vyzvedávat vaše objednané zásilky z e-shopu. Zásilky na dobírku se platí hotově.

Sice počasí už tolik ven neláká, přesto bych Vás ráda pozvala na toulku 23. a 24. prosince se svíčkou nebo lucerničkou do našeho kostela Zvěstování Panny Marie, kde budete mít další příležitost zažehnout vlastní Betlémské světlo. Můžete si ho odnést domů a při té příležitosti ještě udělat dobrý skutek a věnovat trvanlivé potraviny pro potřebné.

Těším se na vaši návštěvu a přeji pohodový advent, spokojené a láskou naplněné vánoční svátky a do nového roku hodně zdraví a štěstí.

Rita Nedělová

Spolek postižených civilizačními chorobami

24. 10. opět proběhlo cvičení na židlích s paní Milenou Mikešovou. Naučila nás nové cviky na záda, hlavně s wolverballem. Za což jsme byly velice rády, protože dnes, kdo nemá problémy se zády.

Máte priznanou invaliditu II. a III. stupně? Od 1. ledna 2020 se vás týká ochranný limit 500 Kč na lékové doplatky. Nárok musíte oznámit VZP. Jak postupovat, najdete na www.vzp.cz.

Sociální služby jen tak na okraj? Ve veřejném prostoru je téma sociálních služeb zpravidla spojováno s pohazováním miliard mezi vládou a opozicí. Škoda, že v parlamentu není ani jeden poslanec s těžkým postižením nebo vážnou nemocí. Zkrátka mezi politiky chybí osobní zkušenost. Čísla neřeknou nic. Zakládáme si na vlastní velké vyspělosti, ale pře-

stali jsme si uvědomovat, že ona je měřena především naší schopností pomáhat nejslabším. Máme v naší společnosti zkrátka dva světy: svět utrpení, bolesti, neokázalé lásky a pomoci a svět peněz, nekonečné zábavy, exotických zážitků a bezstarostných dnů. Toho prvního ale neubývá a ubývat nebude. Už proto, že stárneme, jsme křehčí a stále více odkázáni na pomoc druhých.

Jako každý rok chceme poděkovat za sponzorství Městu Miletín, cukrárně bratří Laušmanů a za spolupráci místní knihovně. Po celý rok 2020 přejeme hlavně zdraví, vše ať se daří. Také hodně štěstí, ať je ten rok lepší.

Lenka Jahelková

V Miletíně se vzdělávají celníci

Nenápadná budova schovaná mezi základní školou K. J. Erbena a zámkem, z jihu obklopená zámeckým parkem. To je celní škola, kam jezdí za rozšířením vzdělání i odpočinkem zaměstnanci Celní správy z celé republiky.

Vedoucím školícího střediska Celní správy v Miletíně je Mgr. Bc. Jiří Lepl, který vypráví o začátcích i dnešní činnosti a provozu.

JV: *Ve kterém roce byla celní škola v Miletíně založena?*

JL: Když vyjdu z dobových materiálů, tak zámek získala do užívání v roce 1971 ústřední celní správa, která zde příštích 10 let pořádala především odborné celní kurzy. Zámek sloužil i jako internát pro děti zaměstnanců Federálního ministerstva zahraničního obchodu.

JV: *Pod jakou státní složku patřila škola do roku 1989 a pod jakou patří dnes?*

JL: Bylo to Ministerstvo financí ČR, následně Federální ministerstvo zahraničního obchodu a dnes samozřejmě spadá pod Celní správu a je řízeno přímo z Ministerstva financí ČR.

JV: *Proč nezůstala škola v zámku?*

JL: Už před rokem 1989 se začala stavět dnešní budova celní školy, která měla sloužit k reprezentativním účelům. Otevřena byla v roce 1991 a v Miletíně mělo být největší školící středisko. Vzhledem k nastalým politickým změnám byl v roce 1997 zámek s celým areálem vrácen bývalým majitelům.

Od té doby se začaly pořádat základní a odborné celní kurzy v této budově.

JV: *Můžete nám tedy představit dnešní, jak miletínské říkají „celní školu“.*

JL: Náš oficiální název je Školící středisko Celní správy Miletín. Je podřízeno Generálnímu ředitelství cel ČR. Chod střediska zajišťují úseky úklidu, recepce, kuchyně, údržby a ekonomiky a slouží především pro činnosti potřebné k zabezpečení provozu školy a volnočasových aktivit pro rekreanty.

JV: *Musel jste někdy v době Vašeho působení ve funkci bojovat o udržení školy v Miletíně?*

JL: Působím ve škole od roku 2007. V té době bylo provozováno v republice 14 podobných středisek. V době vedení Ministerstva financí ČR Ing. Miroslavem Kalouskem byl jejich počet redukován na čtyři. Jedná se o Jíloviště, Skočice u Týna nad Vltavou, Dolní Lomnou v Beskydech a Miletín.

JV: *V jakém rozsahu jsou samotná školení a kurzy?*

JL: Od jednodenních, či dvoudenních školení, přes kurzy různé délky, které probíhají v týdenních cyklech, až po kurzy několikaměsíční.

Lektoři jsou buď externí odborníci na problematiku související s Celní správou nebo lektoři v rámci Celní správy.

JV: *Kdo všechno sem jezdí a můžeme zde zahlédnout i známé tváře, např. z vlády?*

JL: Jezdí sem na kurzy a školení celníci z celé republiky a zaměstnanci Celní správy v pracovním poměru. Občas přijede generální ředitel nebo někdo z jeho náměstků. Nejznámější tvář, kterou bylo možné v Miletíně zahlédnout, byla zhruba před rokem a půl paní Alena Schillerová, současná ministryně financí.

JV: *Pořádáte zde také kondiční a ozdravné pobyty pro zaměstnance Celní správy?*

JL: Ano, ale pouze pro celníky ve služebním poměru. Jedná se o ozdravný pobyt s ambulantní lázeňskou péčí, tzv. motivační pobyt a ozdravný pobyt. Oba trvají 14 dnů.

JV: *Kromě toho je zde možné také potkat rekreanty?*

JL: Ano, v létě se zde realizují tři týdenní turnusy. Zajišťujeme pro ně především stravování, úklid a sportovní aktivity.

Pokračování na str. 17

Práce ve středisku je časově náročná, proto mám radost, že je mnoho zaměstnanců Celní správy, kteří k nám jezdí každoročně nejen na školení a kurzy, ale i v létě s rodinou na dovolenou.

Říká závěrem Jiří Lepl.

Mezi těmi, kteří se do Miletína rádi vracejí, je i pan Jiří Babka.

JV: *Kdy jste do Miletína přijel poprvé?*

JB: Bylo to pracovní před 8 lety. Od té doby navštěvuji Miletín pravidelně v rámci pracovních školení, rekondičních pobytů a rodinných dovolených.

JV: *Co se Vám v Miletíně a okolí líbí nejvíce?*

JB: Především je to prostředí školicího střediska Celní správy. Personál je příjemný a ochotný, je zde výborná kuchyně.

Miletín je dobře položené místo na výlety. Je blízko do hor, jsou zde cyklotrasy, které rád využívám. Blízké okolí tak do 20 km objíždím na kole. Pravidelně jezdím na Zvičinu, navštěvuji Pecku, Bělohrad a okolí, samozřejmě Hořice.

Když jsem tady na rekondicích, tak vždycky přivážím domů trubičky, což je taková tradice z tohoto kraje. Také oceňuji dobré pivo, které v Miletíně vaří.

JV: *Máte stále ještě co objevovat?*

JB: Miletín využíváme i k rodinné rekreaci. Kraj je zde široký, stále je co objevovat, vždy najdeme něco nového. Jezdíme na výlety autem nebo na kole. Nejprve objedeme blízké okolí a pak se pouštíme dál. Každý rok vymýšlíme alespoň 2 trasy na horách, kde chodíme různé turistické pochody.

Jsem ze Středočeského kraje, líbí se mi zde i proto, že zdejší kraj působí klidněji. U nás je vše takové uspěchané. Je vidět, že lidé si to tady užívají, je zde hezká krajina, i chování lidí je příjemné. Je to úplně jiné než tam u nás.

JV: *Pane Babko, děkuji za milá slova a ať se vám u nás i nadále líbí.*

Jan Vaniš

Fotografie Iva Reichlová

Srážky se zvěří v zimě hrozí častěji

Policisté upozorňují, že v současné době jsou srážky se zvěří nejčastější příčinou dopravních nehod. Zeptali jsme se pra-porčíka Městské policie Hořice, Bc. Tomáše Hlavatého, jak se s tímto nebezpečím mohou řidiči vypořádat.

IR: Co bys, Tomáši, řidičům na dané téma řekl?

TH: Jak jsi uvedla, policisté opětovně upozorňují všechny řidiče na skryté nebezpečí, které na ně při jejich cestách číhá. Scénář v těchto případech je pokaždé stejný: ze silničního příkopu z vyšší vegetace bezprostředně před vozidlo vběhne lesní zvěř. Řidiči ve většině případů již nestačí zareagovat a zabránit samotnému střetu.

V zimě je toto nebezpečí častější, protože je dřív tma. Ke srážce se zvířetem může sice dojít v kteroukoliv denní dobu, nejčastěji však za svítání a za soumraku. Ale větší riziko hrozí právě při večerním nebo nočním oslnění světlomety vozidla. Zvíře je v tomto případě dokonale zmateno a zůstává strnule stát na vozovce.

IR: Jak se mohou řidiči zachovat, aby nebezpečí eliminovali?

TH: V prvé řadě mohou snížit rychlost jízdy v místech, kde je možný výskyt zvěře. Důležitá je zraková kontrola obou stran silnice a soustředění se na možnost, že se zvíře náhle objeví. Jakmile zjistíme jeho pohyb před sebou, měli bychom okamžitě zpomalit a vypnout dálková

světla. Zvířata se pohybují většinou ve skupinách, je pravděpodobné, že zahlédnuté zvíře nebude samo. S tím je potřeba vždy počítat.

IR: A co musí řidič udělat, když už ke srážce dojde?

TH: Pokud již k nehodě se zvířetem došlo, je zapotřebí učinit opatření jako při kterékoli jiné dopravní nehodě. Rozsvítit výstražná světla a umístit na silnici trojúhelník. Když došlo ke středu zejména s velkým zvířetem, přivolat policii na číslo 158.

Nikdy se nesnažte poraněné zvíře odklízet ze silnice sami, může vám způsobit zranění. Podle zákona se srážka se zvěří musí nahlásit také hospodáři místně příslušného mysliveckého sdružení, který by měl zraněné zvíře zajistit či provést likvidaci uhynulého kusu. Pokud nahlásíte střet se zvěří policii, postarají se o to sami policisté.

Když to shrnu, jedete-li za tmy po silnice např. do Hořic, kde téměř po celé cestě máte kolem sebe les, jezděte mnohem opatrněji a věnujte se plně jízdě a situaci kolem silnice.

IR: Děkujeme, Tomáši, za informace. S přicházející zimou a dlouhými tmavými zimními večery jsou velmi užitečné. Čtenářům přejeme šťastnou cestu.

Iva Reichlová

Kdo vám krade kosti

V dnešním okénku Zdraví bych vám chtěla něco říct o osteoporóze čili o řídnutí kostí. Bývá nazývána "tichý zloděj kostí". Díky pohodlnému a nezdravému životnímu stylu se počet postižených touto nemocí prudce zvyšuje. V České republice se odhaduje až na 850 000 osob. V literatuře se uvádí, že ve vyšším věku každá třetí žena a každý pátý muž jsou ohroženi osteoporózou.

Kostra lidského těla je složena z 206 kostí, spojených s více než 100 pohyblivých kloubů. Kost je definována jako tvrdá mineralizovaná struktura sloužící k opoře těla a ochraně vnitřních orgánů. Kostní hmota alias matrix obsahuje kolagenní vlákna. 30-40 procent této hmoty tvoří bílkovina zvaná kolagen, zbytek jsou minerální látky, hlavně vápník, hořčík, fosfor, zinek, měď, bor, mangan. Chrupavka je měkčí a ohebnější než kost, ale přesto je silná a pružná. Pohled do nitra kostí ukazuje, že kost je živý orgán.

Příznaky, projevy a příčiny osteoporózy

Počáteční příznaky osteoporózy jsou obvykle velice nespecifické a nikoho nenapadne je spojovat s touto nemocí. Obvykle se objevují bolesti zad, které jsou důsledkem sesedávání jednotlivých obratlů. To vede ke snížení tělesné výšky a zakulacování zad. Po několika letech řídnutí kostí jsou typickým příznakem častější zlomeniny, k nimž stačí jen minimální síla. Nejčastěji dochází ke zlomeninám krčku stehenní kosti, zápěstí a páteřních obratlů.

Podle lékařů přírodní medicíny je osteoporóza zdravotní problém, který má více příčin. Stav kostí se proto dá

zlepšit, když se odstraní tyto příčiny. Hlavními příčinami osteoporózy jsou nedostatek pohybu a dlouhodobě špatná struktura potravy z hlediska rovnováhy mezi kyselinotvornými a zásadotvornými potravinami. Organismus je překyselen a překyselení neutralizuje vápníkem, který postupně odebírá z kostí. Snižuje se tím jejich hustota. Překyselení organismu způsobuje maso, mléčné výrobky, obiloviny, pečivo, zejména celozrnné, cukr. Zásadotvorná je např. téměř všechna zelenina.

Další příčinou je nedostatek některých živin. Mohou to být vitaminy, minerály, mastné kyseliny a esenciální aminokyseliny. Řešením je dodat do stravy tyto živiny v plnohodnotných potravinách.

Další příčiny

Ráda bych se zde zmínila o duševních příčinách tohoto onemocnění. Kostí jsou oporou, pevným bodem. Když onemocníme osteoporózou, je to poselství našeho podvědomí, že ztrácíme svou pevnost, stabilitu, svou jistotu, postavení v životě. Je to i výzva zbavit se přítěže, najít oporu ve vlastní duševní struktuře, změnit vnější aktivitu na aktivitu vnitřní. Vše, co není používáno, tělo odkládá. Nedostatečný pohyb tělesný i nedostatečná pohyblivost nás obírá i o duchovní pružnost.

Nemoc může být samozřejmě podmíněna i geneticky. Hodně závisí na způsobu života a stravovacích návycích v rodině, na tom, zda kouříme nebo konzumujeme víc alkoholu. Na trhu je i spousta potravinových doplňků v různé kvalitě, které můžeme používat.

Co pomáhá při osteoporóze?

V první řadě je to aktivní pohyb, chůze, plavání, jízda na kole a cvičení. Klinickými studiemi ověřenou metodou je například i cvičení tai-či.

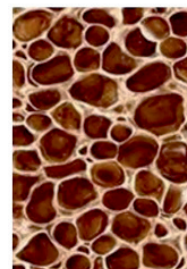
Dále je to dostatek potravin s minerály: ryby, zelenina všeho druhu, zejména brokolice, mandle a jiné ořechy, luštěniny, mořské řasy, avokádo, tmavá čokoláda a jiné. Prospívá vitamín D, pobyt na slunci. Podpurná je i bylinná

terapie, např. čaj z kopřiv nebo přesličky.

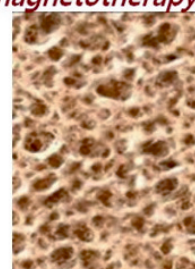
Na co zvlášť chci upozornit, že osteoporózu lze úspěšně léčit i pomocí pulzní magnetoterapie, o které jsme psali v minulém čísle Sousedských listů.

Běžná léčba pomocí pulzní magnetoterapie není vůbec levnou záležitostí. V pražské nemocnici Na Homolce za 9 hodin sezení při aplikaci na jeden kloub zaplatíme 14 000 Kč. A to se za 9 hodin pouze nastartují ozdravné procesy v těle, nikoliv samotná náprava. Teprve při pravidelné aplikaci pulzními magnety se zvyšuje vazební kapacita organismu vůči vápníku, hořčíku a fosforu. A pomocí regeneračních procesů se tvoří kostní hmota. Kost se rychle zahustí, mizí bolesti zad a lepší se i akční radius pohyblivosti.

osteoporosis

3 months after magnetotherapy

Na obrázku můžeme vidět vlevo postiženou kost před použitím pulzní magnetoterapie, vpravo výsledky po třech měsících používání magnetů.

Při osteoporóze pomáhá i pití magnetizované vody, která také zvyšuje vazební kapacitu kostí k potřebným minerálním látkám. Z důvodu regenerace na buněčné úrovni se rovněž dosahuje zvýšené tvorby kolagenu.

Příznivý vliv má léčba pulzní magnetoterapií i na lámavost, křehkost kostí. Někteří tuto léčbu dopřávají dokonce i svým zestárlým zvířecím kamarádům. Pokud chceme předejít osteoporóze, je magnetoterapie spolehlivou a ověřenou zárukou prevence.

Izabela Klimová, MAD

Do zimy s největší opatrností

Policie vzkazuje: Řidiči, chraňte zdraví a život svůj i ostatních.

Zpozornět více než kdy jindy by měli v následujícím zimním období chodci, cyklisté i řidiči motorových vozidel. Venkovní klimatické podmínky s sebou, bez notné dávky opatrnosti všech účastníků silničního provozu, mohou přinést fatální následky. Třeba jen dřívější stmívání může mít pro chodce či cyklisty bez patřičného reflexního označení tragické konce.

Přestože se v uplynulých měsících v našem kraji zhruba 1500 policistů zapojilo do desítek preventivních aktivit, při nichž zkontrolovali víc než 15 tisíc vozidel a oslovili nespočetné množství zranitelných účastníků silničního provozu, zemřelo za sledované období do konce října na silnicích Královéhradeckého kraje už 41 osob, a to při 36 dopravních nehodách. U 14 dopravních nehodách stojí za úmrtím nesprávný způsob jízdy, u 13 je společným jmenovatelem rychlost a do 9 se promítlo nedání přednosti v jízdě. V sedmnácti případech zemřeli lidé, kteří dopravní nehodu nezavinili. Na silnici vyhasly i dva dětské životy, a to u tragické dopravní nehody na železničním přejezdu u Černožic. Pětí obětí dopravních nehod bylo více než sedmdesát let.

Statistiky počtu dopravních nehod v našem kraji se od počátku roku však přitom nijak neodchylují od loňských počtů. Letos se ve sledovaném období prvních deseti měsíců událo celkem 4 284 dopravních nehod, vloni jen o čtyři méně. Za celý loňský rok vyhaslo 18 lidských životů.

Letošní rok je zatím v počtu úmr-

tí účastníků silničního provozu nejtragičtějším od roku 2012, kdy na silnicích kraje bylo při dopravních nehodách usmrceno 57 osob.

Alkohol i drogy stojí letos již za 247 dopravními nehodami. Ze 41 letos usmrcených osob bylo podle výsledků dosud provedených pitev pod vlivem alkoholu či drog 5 z nich.

I s ohledem na tato fakta doporučují policisté nepodcenit příchod zimního období, které klade na všechny účastníky silničního provozu obrovské nároky. Také na technický stav vozidla i na pozornost a soustředěnost řidičů.

Řidiči, buďte ohleduplní a věnujte se řízení, jedná se totiž o jednu z nejčastějších příčin dopravních nehod obecně.

Jezděte na zimních pneumatikách, které jsou při poklesu teplot pro jízdu bezpečnější a jsou svou konstrukcí tomuto období lépe přizpůsobeny. Nepřeceňujte své síly, přizpůsobte jízdu svým schopnostem, dovednostem a také povaze vozovky.

Chodci, cyklisté, ale i řidiči motorových vozidel, buďte více vidět.

Hlavně nesedejte za volant, jste-li pod vlivem alkoholu nebo drog. Zbytečný risk se nevyplácí!

Policie varuje

Smrtelná havárie seniora na Hořicku, na místě zasahoval vrtulník letecké záchranné služby.

Ve středu 9. října krátce po 13. hodině přijali policisté na tísňové lince 158 oznámení o havárii osobního motorového vozidla, ke které došlo nedaleko obce Červená Tře-mešná.

Šestaosmdesátiletý řidič osobního motorového vozidla Hyundai

Atos v uvedenou dobu jel ve směru od Hořic na Miletín. Z dosud nezjištěných příčin v levotočivé zatáčce s kluzkým povrchem vozovky sjel s automobilem vpravo do příkopu, kde následně narazil do betonového mostku. Zasahující lékař bohužel na místě konstatoval smrt řidiče. Případné zdravotní potíže i možný alkohol potvrdí nebo vyvrátí až nařízená pitva. Na místě zasahovaly všechny složky integrovaného záchranného systému. Provoz byl řízen kyvadlově.

Dopravní nehoda s těžkým zraněním na Jičínsku. Zřejmě nepřizpůsobení rychlosti bylo příčinou nárazu do betonového mostku.

Ve středu 23. října v ranních hodinách havarovala na silnici II. třídy třiadvacetiletá žena mezi obcemi Dachova a Miletín. Řidička osobního automobilu Škoda Fabia zřejmě nepřizpůsobila rychlost své jízdy mokré vozovce a při projíždění levotočivé zatáčky na konci lesa dostala smyk. Následně vyjela vpravo mimo komunikaci, kde narazila do betonového mostku, po přetočení skončila v pravém silničním příkopu.

Řidička utrpěla vážná zranění, byla transportována do Fakultní nemocnice Hradec Králové. Na místě policisté provedli dechovou zkoušku, která přítomnost alkoholu v dechu vyloučila. Celkovou hmotnou škodu policisté předběžně vyčíslili na 160 tisíc korun. Podzimní sychravé počasí si vybralo svou daň.

Přesné příčiny dopravních nehod a samotné míry zavinění jsou v současné době předmětem dalšího šetření jičínských dopravních policistů.

Redakci zaslal Tomáš Hlavatý
Zdroj: PČR

Kamenné památky Miletínska

V dalším díle seriálu opouštíme náměstí K. J. Erbena a za kamennými památkami budeme pokračovat na Parkáň a do zámku.

Meteorologický sloup

Stavění meteorologických sloupů je jev charakteristický pro období, které můžeme vymezit přibližně počátkem 20. století a vypuknutím první světové války. Má být projevem měšťanské kultury s těžištěm zejména v německy mluvících zemích širší střední Evropy, vyjadřovat zájem moderního člověka na totálním poznání světa, odmítnutí pověr a ovládnutí přírody. Díky měřicím přístrojům, umístěným ve veřejném prostoru, se prakticky každý mohl stát meteorologem, předpovídat počasí a odhalit tak jedno z tajemství přírody.

Těžko posoudit, nakolik to platilo i pro venkovského člověka, zvyklého po generace odhadovat vývoj počasí spíše na základě pranostik, chování zvířat i rostlin a dalších projevů okolní přírody, než podle hodnot odečítaných z jakýchsi podivných přístrojů.

Ale asi to byla na počátku století módní záležitost. Meteorologický sloup v Hořicích se stal ozdobou slavné Hospodářské, průmyslové a umělecké výstavy českého severovýchodu v roce 1903. V roce 1907 si jej pořídily i Lázně Bělohrad. Miletín tedy nemohl dlouho zůstat pozadu. Na schůzi Okrašlovacího spolku 9. července 1907 padl tedy poprvé návrh na postavení podobné povětrnostní stanice rovněž v Miletíně. Spolek se dosud zabýval výhradně péčí o obecní zeleň, meteorologický sloup tak měl být vrcholem jeho dosavadní činnosti.

K realizaci byl vybrán návrh jednoho ze žáků hořické sochařsko-kamenické školy, členům spolku se na něm líbily především ozdobné hlavičky představující čtyři roční období. Vlastní výroba proběhla v létě 1908 na čtyři etapy:

Kameník František Tuček z Trotinky zhotovil sloup, secesní koruna s hlavičkami je dílem osvědčené sochařské dílny Hátle a Vejs Hořice. Kovanou korouhvičku ve tvaru kohouta vyrobil zámečník František Barták. Meteorologické přístroje dodal hodinář Čeliš z Lázní Bělohrad. Do skříňky na jižní straně se umístily hodiny a teploměr, na severní stranu aneroid (pérový barometr), vlhkoměr a druhý teploměr, na východní stranu rtuťový tlakoměr a na západní kompas a statistická tabulka. To vše přišlo spolek na 638 korun. Do základního kamene sloupku byla vložena schránka s dokumenty,

popisujícími tehdy teprve krátké dějiny Okrašlovacího spolku. Kolaudace proběhla v září 1908, společně s kolaudací opraveného mariánského sloupu.

Jak šel čas

1910 Sloup převzalo do své péče město a městskému strážníkovi tak přibyla povinnost natahovat hodiny. Od počátku zde také byly vystavovány došlé telegrafické předpovědi počasí.

1914 Přístroje byly doplněny o samočinný barograf. Z obavy před poškozením či krádeží jej však spolek později přestěhoval do jednoho z oken pošty v č.p. 100.

1919 Po válce proběhly opravy poškozených přístrojů, vitríny dostaly nová dvířka. O přístroje pečoval hodinář Oldřich Bouz. Nově přibyla tabulka s informacemi o Miletíně. Drobné opravy i nadále probíhaly podle potřeby.

1929 Oprava a zajištění základové desky.

1933 Ukraden aneroid. Ve 30. letech se pozornost Okrašlovacího spolku obrátila ke klášterním sklepům a dalším úkolům. S rozšířením rozhlasu a dalších informačních kanálů zájem o meteorologický sloup pomalu upadal.

Pokračování na str. 21

Po zrušení spolku na počátku 50. let zaostávala i základní údržba, stanice postupně přišla o všechny meteorologické přístroje. Základní obnovy se dočkal až po roce 1989.

1992 Sloup byl prohlášen Národní kulturní památkou. Je jedním z pouhých šesti takto evidovaných meteorologických sloupů v České republice.

2015 Na jaře kdosi odcizil větrnou korouhvičku, našťástí byla brzy nalezena a vrácena na místo.

2018 Restaurátorské zhodnocení sloupu zjistilo kromě běžných příznaků stárnutí památky také nestabilní základy. Připravuje se rekonstrukce.

K. J. Erben před školou

Mít v létě roku 1959 na veřejném prostranství (dokonce před školou) sochu T. G. Masaryka, to už byla tehdy vlastně rarita. Od předešlého podzimu probíhala rekonstrukce školní budovy spojená s nástavbou druhého patra. Děla se zčásti svépomocí a i proto se měla stát ukázkou výdobytků lidově-demokratické společnosti.

Je tedy pochopitelné, že památník jednoho z nejsilnějších symbolů buržoazní první republiky se stal s blížícím se završením rekonstrukce budovy politicky a ideologicky zcela nepřijatelný.

Proto také v květnu 1959 objednal předseda místního národního výboru Josef Trnka u hořické sochařsko-kamenické školy nový pomník nejslavnějšího miletínského rodáka K. J. Erbena a zároveň rozebrání a odvoz sochy Masarykovy.

K poslednímu říjnu 1959 nástavba 2. patra a rekonstrukce školy oficiálně skončily. Úpravy okolí pak byly završeny vztyčením nového památníku, díla to profesora hořické školy, akademického sochaře Jaroslava Plichty (1886-1970).

Odhalení památníku mělo představovat symbolický vrchol již XIII. ročníku Erbenova Miletína a zároveň slavnostního otevření rekonstruované školní budovy.

Došlo k němu právě před 60 lety, v neděli 29. listopadu 1959. Předcházely mu sobotní kulturní pásmo v sále Sousedského domu a v neděli dopoledne vernisáž vý-

stavy díla K. J. Erbena a hořického grafika Rudolfa Švajdlera v zámku. Po poledni dorazili oficiální hosté, náměstek ministra kultury ing. arch. Milan Hučko, soudruzi z kraje i okresu. Před školou byli uvítáni předsedou MNV Josefem Trnkou, po krátkých projevech náměstek ministra Erbenovu bustu odhalil. Položením věnce a státní hymnou slavnost skončila.

Událost zaznamenal regionální tisk, krátká reportáž se objevila také v Československém filmovém týdeníku.

Jan Hlavatý

Prameny a literatura:

Státní okresní archiv Jičín: Okrašlovací spolek v Miletíně, knihy protokolů I. a II. (1905-1947)

ZŠ K. J. Erbena v Miletíně, kronika měšťanské školy 1933-1990

MNV Miletín, Pamětní kniha 1953-1983 (František Kučera)

Dokumentace Městského úřadu Miletín

PELC, Martin: Jak bude zítra. O meteorologických sloupech.

Dějiny a současnost, ročník XXXVI, číslo 10/2014, str. 33-36.

Svátek miletínských. Žatva, ročník XI, č. 51/1959.

Památce K. J. Erbena: V Erbenově rodišti, v Miletíně v Podkrkonoší pojmenovali básníkovým jménem školu a odhalili tu jeho bustu. In: Československý filmový týdeník č. 51/1959, Krátký film Praha, 1959.

Fotografie: Jaroslav Šulc, archiv autora

Rohoznické novinky

Turisté počítali další kilometry

Tradiční akcí KČT v Rohoznici je pochod Broumovskem. Naši základnu jsme zvolili v obci Hynčice, kde jsme nocovali, hodovali a naši krásné spojení do Broumova, který leží v těsné blízkosti.

V pátek 13. září první skupina šlapala z Teplic nad Metují do cíle. Díky příznivé houbařské sezóně nasbírali spousty hub, čímž zajistili přidavek k večeři a vydatnou snídani v podobě smaženice.

V sobotu se parta rozdělila dle zájmu a zdatnosti. Početnější skupina navštívila Hvězdu na samotném hřbetu Broumovských stěn a prošla okruhem 14 km dlouhým přes kamenné útvary, kterým vévodilo Supí hnízdo a Divadlo.

Druhá skupina navštívila klášter v Broumově, kde se konalo Burčákobraní a byl připraven velice zajímavý program. Večer jsme si pochutnali na skvělém guláši.

Nedělní program byl doplněn výstupem na Ruprechtický špičák.

Značné převýšení a turistické značení přes Polsko nás odměnilo nádhernými výhledy na zatím stále ještě zalesněné kopce a Krkonoše.

Dětský čundr

4. ročník čundru pro děti a rodiče uspořádal náš nový člen Lukáš Horák. Naši nejmenší se v sobotu 9. listopadu za uplakaného počasí vydali do Tetína přes Vlkanov, kde si mohli na dvorku u Martina Hlavatého opéci uzenu a ohřát se.

Další zastávkou byla návštěva kravína v Tetíně. Zootechnik Láďa Dufek nás seznámil s technologií krmení telat a dojníc. Návštěvou dojírný při plném provozu jsme nahlédli, jak se mléko produkuje a pak putuje k dalšímu zpracování.

Odměnou pro účastníky, které neodradilo počasí, bylo připraveno posezení a vydatné občerstvení v Hospodě na Dupačce. Děti měly v programu malování, tanec a závěrečné vystoupení loutkového

divadla s představením Tři přadleny. Akce určitě pobavila i dospělé a už nyní se těšíme, co nám Lukáš opět připraví v roce 2020.

Poslední puchýř 2019

Pro pomyslný poslední puchýř jsme si zajeli do Olomouce. V pátek 15. listopadu jsme se ubytovali v historickém centru Šternberka.

V sobotu jsme se zúčastnili tradičního pochodu Za posledním puchýřem v Olomouci. Zvolili jsme turistickou trasu, která vedla přes Svatý Kopeček, kde jsme navštívili baziliku Navštívení Panny Marie.

Za příjemného počasí putovali k pevnosti Radíkov II a přes Mariánské údolí zpět do Olomouce. Na procházce nočním Šternberkem jsme se zahřáli svařáčkem ve stylovém stánku na náměstí.

Příjemné posezení jsme našli v restauraci KNOR, ve které dobře vaří.

Na neděli jsme si nechali výstup k hradu Šternberk a nahlédli do zajímavé galerie Expozice času.

Nákupem suvenýrů a hledáním ztracené peněženky jsme naše putování ukončili.

Láďa Dufek

Novinky z Tetína

V letošním roce jsme v Tetíně pořádali několik akcí. Byly to Hasičský ples, promítání filmu Vázání Kytice, Posvícení na Vlkanově a Sousedské posezení.

7. prosince občané Tetína a Vřesníku se také zúčastnili zájezdu na vánoční trhy do Olomouce a přitom navštívili muzeum Olomouckých syrečků v Lošticích.

Jsmo velice rádi, že naše akce jsou stále známější a vyvolávají čím dál větší zájem. Navštěvují je i lidé z celého okolí.

Z vyhotovených projektů se nám za spoluúčasti Královéhradeckého kraje podařilo realizovat kanalizaci Tetín-Koleje. Obdrželi jsme na ni do-

taci v hodnotě 2 300 000 Kč. Příští rok na jaře se dočká úsek nového potahu cesty a vysázení stromové aleje.

Došlo také ke znovuotevření hospody Dupačka, kde proběhla rekonstrukce kuchyně. Nyní si můžete vybrat z výborných hotových jídel, skvělé pizzy a sladké tečky na závěr. Hospůdka je otevřena až na pondělí každý den. Dostanete se k nám o víkend autobusem nebo příjemnou procházkou z Miletína po stezce K. J. Erbena.

Na příští rok se chystáme provést renovaci návsi v Tetíně, výsadbu stromových alejí, obnovu obecních cest a rekonstrukci obecní knihovny.

Současně začneme zpracovávat

studie na další rekonstrukci hospody Dupačka a výstavbu chodníku mezi Tetínem a Vidoní.

Rádi bychom vás pozvali na akce, které se u nás konají v roce 2020:

- * Přednáška „Na kolech“, 18. I.
- * Hasičský ples, 29. II.
- * Zabijačkové hody, III/IV
- * Dětské maškarní, III/IV
termíny budou upřesněny
- * Posvícení na Vlkanově, 12. IX.

Za celou obec Tetín Vám přejeme příjemně strávené vánoční svátky, hodně štěstí a úspěchů v nadcházejícím roce 2020.

Matěj Hlavatý
starosta

Střípky od pramene Trotiny

Druhé kolo stolnotenisového turnaje Pinec-cup Trotina 2019

V sobotu 16. 11. proběhlo II. kolo. Přijeli hráči nejen z okolí, ale i z Hradce Králové. Atmosféra i výkony byly výborné, jídla bylo také dost, takže věříme, že se setkáme na Pinec-cup Trotina 2020. Děkujeme dámskému klubu „Babinec“ a obci za výborné pohoštění a zázemí.

Celkovým vítězem Pinec-cup Trotina 2019 se stal Ondřej David, Profin Plasty Trotinka. Pořadí ve II. kole: 1. Milan Kubica, HK, 2. Martin Řehák, Profin Plasty Trotinka, 3. Jiří Čermák, HK.

Třicet let poté

17. listopad jsme si připomněli malou pietní akcí, na které jsme si vyslechli poselství společnosti Paměti národa, zazpívali písně Karla Kryla a Marty Kubišové a zapálili svíčky u památníku T. G. Masaryka. Přidali jsme se ke stovkám obcí, kde zněly zvony na památku všech, kteří padli nebo bojovali za svobodu. Poté jsme měli připraveno sousedské posezení v naší společenské místnosti.

Adventní dílna

a rozsvícení vánočního stromu

Den před prvním adventem v sobotu 30. 11. byla na Trotině další tvořivá dílna. Díky nevšednímu přírodnímu materiálu ze sbírkové zahrady Šárky Kuhnové ze Zdobína jsme si mohli opět vyrobit krásné adventní věnce a přírodní dekorace. Letos poprvé vyráběli i muži, což se nám moc líbilo.

Současně probíhala i dětská dílnička, děti si vyrobily záložky do knížek, náušnice, zdobily stromeček společně s Romanou Smíškovou a Zdeňkou Vackovou. Když se setmělo, děti i dospělí vánočními písněmi a zvoněním na zvonček společně rozsvítily vánoční strom

u budovy Obecního úřadu. Dámský klub „Babinec“ opět připravil výborné pohoštění. Děkujeme.

Přejeme vám všem krásné Vánoce, zdraví a vše dobré do nového roku.

Jana Saifrtová
starostka

Fotografie archiv obce Trotina

Voda v naší krajině

V květnu mě naše paní šéfredaktorka požádala, jestli bych napsal něco o vodě v naší krajině a o jejím zadržování.

Voda v krajině, jako jedna z bezpodmínečných podmínek veškerého života, je problém velmi široký. V žádném případě se nechci stavět do role odborníka na tuto problematiku. Hydrologii jsem opravdu nevystudoval. Vyjadřuji se a píši pouze jako pouhopouhý laik, kterému není lhostejný stav naší krajiny, ani to, v jakém tu krajinu předáme našim potomkům.

Že voda v krajině, ať už povrchová či podzemní, ubývá, to nám v poslední době do našich hlav hustí kdejaký odborník v kdejakém článku či pořadu. Že si na tom někteří politici, ať už místního, regionálního nebo světového významu, snaží budovat svoji kariéru, je nasnadě. Stačí pokoukat některý z pořadů České televize. Jsou pořady, postavené na diskusi odborníků i laiků s hlubokou znalostí věci, a jsou pořady, kde si rádoby odborníci honí triko pro lepší koryto.

Že voda v krajině ubývá, toho si snad všiml každý, nebo všimnout by si asi měl. Není to tak dlouho, co jsme se mohli korytem Bystřice procházet, aniž bychom si namočili nohy. Milovníci turistiky jistě postřehli, že místa, kde dříve bylo mokro i za největších veder, jsou dnes suchá, že vyschla tahle a tahle studánka.

Co vede k úbytku této životodárné tekutiny v krajině? Tak v první řadě to opravdu bude asi to globální oteplování. A ne, že ne, pane Klaus. Potom je to naše chování se k vodě v krajině a ke krajině jako takové. Je to stále se zvyšující spotřeba vody, způsob hospodaření v naší krajině. A k tomu nedostatečná opravdová opatření směřující alespoň k zastavení tohoto kri-

tického stavu. Navíc k tomu přičteme přísloušnou českou liknavost k řešení jakéhokoliv problému, viz schůzka k přehradě na Bystřici, budiž toho příkladem. A jsme tam, kde jsme.

Vezměme hospodaření v krajině, přístup ke každodennímu životu každého z nás, různé nadnárodní či jen pouze národní, regionální či místní ekonomické subjekty, postavené pouze na produkování zisku, a máme tady pěkný bludný a těžce prorazitelný kruh. Jak tento kruh alespoň nahlodávat, a nakonec i prorazit?

V první řadě změnit přístup k vodě jako takové. Přestat ji brát jako samozřejmost, ale každé kapky si vážit. Změnit přístup každého z nás k vodě a krajině naší vlasti.

Nechci Vás nabádat, abyste si čistili zuby ne pod tekoucím kohoutkem, ale s kelímkem v ruce. Abyste měli funkční těsnění ve vodovodních bateriích, abyste toalety splachovaly již použitou nebo dešťovou vodou. To jsou opatření, která mají vliv jen na vaši peněženku. To nám ušetří nějaký ten litřík v rezervoáru chlorem ochucené vody. Samozřejmě víc peněz i vody ušetříme, když přestaneme dělat takovou zh...st a napouštět si nespočet bazénů vodou z řádu.

Dnes jsme většinu střešní vody svedli do kanalizace a kanalizací do potoků. Tato voda nám postupně doputuje do moře, aniž by dostala šanci pobýt nějaký ten den na povrchu půdy a tím se vsáknout do spodních vod nebo se vypařit v dané lokalitě. Dřív jí to umožňovaly hojné trativo-dy. Ty dnes většinou nejsou a tím zmizely strouhy s vodou i květena a živočichové na ně vázané. Proměna velké části našich zeleninových zahrádek a brambořišť na trávnick věčně hoblovaný na sterilní plochu také za-

držování vody v krajině vůbec nepomáhá. To jsou některé důvody ubývání vody v krajině, na kterém se podílí každý z nás.

Ale největším problémem je, že velká část zemědělské půdy je dnešním způsobem hospodaření přeměněna na půdu již mrtvou nebo silně podvyživenou. Místy pomalu ale jistě připomínající poušť. Ne nadarmo se plantážím obilovin a jiných v mnoha procentech technických plodin začíná říkat zemědělská poušť. Správně obhospodařovaná půda, a tím půda plná života, se chová jako houba na mytí. To znamená, že během deště nám pěkně nakyne a během sucha vodu postupně uvolňuje na všechny strany. Bohužel, dnešní půda se většinou chová jako stále přibývajícím asfaltové či jinak zpevněné plochy. Tudíž voda po ní sjede pěkně do potoka. V horším případě si cestou odplivne nějaké to bahno do našich sklepů, nebo si s sebou nějaký ten domeček vezme.

Potoky a řeky jsou kapitola sama o sobě. Snaha rybářů vybudovat nějaké ty hrázky pro navýšení hladiny vody se střetává u správců toků s odmítnutím.

Jak je dnes možné, že jedno ministerstvo vypisuje dotace na revitalizaci toků narovnaných a mnohdy ještě zakovaných do betonových pout. A jiné ministerstvo naopak vypisuje dotace na úplně opačné opatření.

Lesy, rezervoár vody, nám také pomalu přestávají fungovat. A zdaleka to není v důsledku kůrovcové kalamity, ale především v důsledku dnešního hospodaření v lesích.

A jak na zmírnění, v lepším případě zvrácení dnešního stavu vody v krajině?

Pokračování na str. 25

V prvé řadě musí nastat naprostá změna našeho přístupu ke krajině jako celku. Pokud nebudeme respektovat nárok na život ostatních obyvatel tohoto kousku naší planety Země, naší Vlasti, pokud si nebudeme vážit každé kapky vody v krajině, tak bohužel není cesty zpátky. A několik těch bláznů, kteří upozorňují na neudržitelný stav našeho hospodaření, těch, kteří se i snaží něco dělat, tak ti to nezachrání. Dotace nám také moc nepomohou. Protože v mnoha případech to dopadne tak, že opatření uděláme jen proto, abychom si sáhli na ty dotace. Je velmi smutné, že si nejdříve sami díky dotacím zničíme vlastní krajinu a pak čekáme na dotace jiné, abychom následky zmírnili. Prosím, pouze zmírnili, protože jizvy naší činnosti v krajině už nikdy zcela nezhojíme.

A některá opatření, jak stav zlepšit? Vezměme to nejdříve od každého z nás. Když pomíneme čistění zubů, a tak dále, jak můžeme každý pomoci? Pokud vlastníme nějakou budovu, přestat dešťovku pouštět do kanalizace, ale obnovit trativody a v lepším případě zbudovat rybníčky, tůňky na zahradách, nechat nebeskou vodu vykonat svoje poslání. Tady v Miletíně je krásná lokalita, která se přímo nabízí k tomu, aby tam město svedlo veškerou dešťovku ze svých budov, a sousedé se mohou připojit. Proč platit za to, že na naši střechu spadne voda z mraků, podnikům, které kolikrát ani nejsou naše české.

Přestat nesmyslně hoblovat celé plantáže trávníků našich zahrad. Když už to hoblování nutně k životu potřebujeme, tak si posekejme okolo domu a pergoly a na zbytku se chovejme jako naši předkové. Vezměme si kosu a jednou či dvakrát ročně to posečme. Jen si spočítejte, kolik vás to nesmyslné hoblování trávníku stojí času, potu a peněz.

Dále: nekonečné plantáže asfaltu a betonu měnit na plochy umožňující vsakování vody. A hlavně už žádné neprodukovat. A to se týče i cest, považuji za nesmyslné snažit se veškeré cesty pohřbívat pod asfaltem. Zelená cesta nám poslouží také. Ona i ta blbá kaluž na cestě má v naší přírodě své nezastupitelné místo. Kolem asfaltů udržovat funkční zelené příkopy. Na místech, kde i jen občas teče voda, budovat tůňky. Budovat je i na potocích. Myslím si, že malé stavby na potocích v podobě splavů a máchadel budou pro krajinu i nás daleko přínosnější než mega stavby v podobě přehrad. Určitě budou levnější a pro krajinu šetrnější.

Přehodnotit hospodaření na polích a loukách. Organickou hmotu, kterou jsme z pole odvezli v podobě sklizně, vrátit půdě v podobě hnoje nebo slámy. Pokud máme málo hospodářského zvířectva, no tak hold plně využívat zelené hnojení. Jinak nám půda do budoucna nemůže plnit svoje poslání, a ani nás nebude živit. I malému školáčkovi je známo, že na Saharě toho moc neroste! Dotace, které se čerpají už jen za to, že se uvolím na té půdě vůbec hospodařit, by měly alespoň z části sloužit právě těm opatřením, která umožňují udržitelnost naší krajiny.

A nejlépe plošné dotace zrušit! A vůbec, pokud nechceš na půdě hospodařit pro potraviny a jiné produkty, tak nehospodař! Někdy mi to připadá, že hospodaříme pro dotace a úroda je pouhý vedlejší produkt hospodaření. Potom bych měl slovo hospodaření za dotacování.

Nedávno jsme se pochlubili, že se našim konstruktérům podařilo sestavit prototyp kotle spalujícího tzv. biopelety. A tím se přiblížit splnění nařízení EU. No potěš nás Pán Bůh, to se na ty biopelety určitě napasují nějaké dotace, na které si sáhne jen

jistá sorta lidí či podniků. Bojím se, že to budou stále ti samí. Potom na půdu nezbude už vůbec nic!

Přestat nesmyslně ničit jakoukoliv zeleň v zemědělské krajině. Zmenšit souvislé plochy jedné plodiny a vrátit se na polích k normálním traktorům. Dát vale těm hrůzám, které jezdí po polích a silnicích. Stejně na ně nejsou ty silnice stavěné a už vůbec ne ty krajiny tvořící zútulňující cestičky k domovu. Přehodnotit způsob i čas sečení luk a pastvin.

A v lese? Tady snad ještě pomůže pestré složení porostu. Ale ne, že vysázíme pás smrku, vedle pás dubu... Je třeba provádět mozaikovitou výsadbu, která se u těch do budoucna myslících již provádí. Že to je náročnější, to je. Ale jinudy cesta nevede. V první řadě přestat vyvážet či jinak ničit hmotu po těžbě z lesa. Přestat spalovat štěpku z lesů v teplárnách. Říká se jí i ekoštěpka. Prosím? Jaká ekoštěpka, vždyť při produkci tzv. ekoštěpky teče nafta proudem. Kdyby na ni nebyla opět dotace, tak by se nedělala. Dotace bych vyhlásil pro ty, kteří přestali klestí pálit a štěpku by pěkně rozfoukali po lese. A od jisté výměry lesa bych to dal povinně. Ve zdravém lese jakožto fungujícím ekosystému by mělo ležet nebo stát 80 až 100 kubíků mrtvého dřeva. Pak les opět bude fungovat jako rezervoár vody, která je postupně uvolňovaná zpět do krajiny.

Jistě najdete řadu dalších způsobů, jak sami můžeme pomoci těžce poraněné krajině. Nezapomeňme, že krajinu budeme předávat dalším pokolením. A je jen na nás, v jakém stavu! Je to jen v naší mysli!

Bedřich Hak

P.S. Doufám, že se můj článek opět někoho ne nedotkne, ale naopak dotkne!

Kdo byl kdo v Miletíně

Ve třetí části seriálu si na starých fotografiích připomeneme tváře učitelů, kteří učili na miletínské škole v roce 1941 a později.

Učitelský sbor miletínské školy v roce 1941

Zleva stojí:

Antonín Břicháček (1908-1985), Josef Červenka (1906-?), Karel Pospíšil (1908-?), Bohumil Veselý, ředitel (1898-1954), Bohumil Příhoda (1909-?), Josef Nosek (1905-1980), Antonín Pospíšil (1910-1945)

Zleva sedí: Irena Brdičková (1906-?), Anna Tencaová-Votrubová (1907-?), Bohumila Lhotová (1892-?), Božena Herbrychová (1911-?), Milada Hrychová (1915-?), Marie Matějovská (1908-1992), Jana Vyleťalová (1920-?)

Učitelský sbor Obecné a měšťanské školy smíšené spisovatele K. J. Erbena v Miletíně, jak zněl oficiální název miletínské školy ve třetím roce okupace, se nechal vyfotografovat 25. června 1941.

Na škole tehdy působila řada učitelů evakuovaných v letech 1938 a 1939 z dosavadních působišť v Sudetech a na Slovensku: Karel a Antonín Pospíšilové, ředitel Bohumil Veselý a učitelky Lhotová, Brdičková a Hrychová.

Karel Pospíšil se narodil v roce 1908 do jičínské učitelské rodiny, v Jičíně absolvoval i učitelský ústav (v roce 1927). Učit začínal na menšinových českých školách v Sudetech, od září 1929 na obecných školách novopackého okresu (Vojice, Sobčice, Vřesník, Šárovcová Lhota, Hořice). V roce 1935 nastoupil na měšťanku v Harrachově, kde se následujícího roku oženil a stal se otcem. Po obsazení Sudet v říjnu 1938 odešel s rodinou zpět na Jičínsko a školní rok dokončil na měšťanské škole v Sobotce.

V letech 1939-1944 učil na měšťance v Miletíně, kde se potkával s mladším bratrem Antonínem. Na podzim 1944 byl stejně jako bratr a někteří další kolegové nasazen na stavební práce v Račicích. Aktivně se účastnil odboje, za povstání byl vojenským velitelem hořického okresu. V květnu nastoupil vojenskou činnou službu a poté přesídlil do Hořic, kde byl v listopadu 1945 zvolen za předsedu místního národního výboru. Ve funkci vydržel až do května 1950, poté krátce působil jako ředitel hořické Sociální a pedagogické školy.

Bohumil Veselý pocházel rovněž z učitelské rodiny. Narodil se 1898 v jihočeském Bavorově, roku 1916 maturoval na reálce v Písku, na podzim 1918 získal v Příbrami způsobilost pro obecné školy. Učit začínal v rodném kraji, roku 1921 přestoupil do dnes již zaniklých Komořan u Mostu. Zde se v roce 1923 oženil s kolegyní a stal se otcem čtyř dětí. V letech 1925-1938 působil jako ředitel měšťanské školy v Písařově (okres Šumperk), odkud byl po obsazení Sudet přeložen nejprve na dívčí měšťanku do Dvora Králové a od podzimu 1940 jako ředitel do Miletína, kde přečkal celou okupaci.

V listopadu 1948 byl jmenován okresním školním inspektorem a odešel do Hořic. V únoru 1954 následkem vážné nemoci zemřel. Jeho specializací byla výuka psaní na stroji. K tomu účelu sestavil též učebnici, která vyšla ve více vydáních.

Pokračování na str. 27

Bohumila Lhotová se sice narodila v Úbislavicích (v roce 1892) a vychodila hořickou Vesnu, od roku 1920 působila jako učitelka domácích nauk v Tanvaldu a okolí. Po evakuaci pohraničí přišla v lednu 1939 do Miletína, kde učila ženským ručním pracím na obecné i měšťanské škole, a to až do roku 1945.

Irena Brdičková pocházela z Chrudimska, narodila se roku 1906 ve Vejvanovicích. Studovala na severní Moravě, maturovala roku 1929 ve Valašském Meziříčí. Od té doby vystřídala dlouhou řadu obecných škol na Moravě a zejména na Slovensku. Rok 1939 ji zastihl ve vzdálených Spišských Vlachách, po odtržení Slovenska přišla na Hořicko a v únoru 1941 do Miletína. Odtud však odešla již o prázdninách v roce 1942.

Poslední z kantorů, které do Miletína přivedly dramatické události předcházející druhé světové válce, byla **Milada Hrychová**. Narodila se roku 1915 v Dobré Vodě u Hořic, učit začínala ve středních a severních Čechách. Do Miletína přišla již v prosinci 1938 z Bohušovic nad Ohří. Na miletínské obecné učila do prosince 1941, kdy odešla učit na Chroustov.

I **Bohumila Příhodu** přivedla do Miletína předválečná politická situace, i když na rozdíl od výše jmenovaných kolegů nemusel utíkat z obsazeného území. Narodil se roku 1909 v Pardubicích, roku 1928 maturoval na učitelském ústavu v Hradci Králové. Po absolvování vojenské prezenční služby působil na školách ve středních a severních Čechách (Kladno, Žatec, Postoloprty...), v létě 1938 nastoupil na miletínskou měšťanku. Tajemstvím je obestřena jeho činnost za mobilizace: jako nadporučík v záloze nastoupil ke svému útvaru, byl však obratem propuštěn a ještě před Mnichovem se stihl oženit. V Miletíně učil až do roku 1949, kdy odešel na chlapeckou střední školu v Hořicích.

Antonín Břicháček již patřil k pevnému jádru miletínského učitelského sboru. Pocházel ze středních Čech, narodil se v roce 1908 v Novém Kníně na Příbramsku. Po maturitě ve Sv. Janu pod Skalou v roce 1928 a vojenské prezenční službě byl ustanoven na obecnou školu na Vřesníku a již od září 1929 na obecnou školu v Miletíně. V letech 1932-1938 působil vždy krátce v Bašnicích a různých školách v Hořicích, než se vrátil na miletínskou měšťanku. S výjimkou nasazení v Račicích na podzim 1944 už zůstal v Miletíně až do odchodu na penzi v roce 1969. Po řadu let rovněž ve funkci zástupce ředitele školy. V roce 1945 se oženil s kolegyní Annou Stuchlíkovou a stal se otcem čtyř dětí. Zemřel v Miletíně v roce 1985.

Anna Tencaová se narodila jako Anna Votrubová roku 1908 v Mlázovicích, maturovala na jičínském učitelském ústavu v roce 1927. Jako výpomocná učitelka působila na několika školách, dokud se v roce 1930 neprovdala za italského státního příslušníka Viktora Tencu. Sňatkem tak ztratila československé občanství a nemohla zůstat ve školní službě až do jeho opětovného získání. Počátkem roku 1936 přišla do Miletína na obecnou školu. V letech 1937-1939 učila v Bašnicích, pak opět v Miletíně. Po osvobození v létě 1945 odešla do pohraničí.

Jana Vyleťalová, miletínská rodačka (1920). V roce 1939 maturovala na učitelském ústavu v Hradci Králové. Od září 1939 působila jako hospitantka na obecné škole v Miletíně. Na podzim získala učitelskou způsobilost a krátce zastupovala na Vřesníku. Provdala se a již jako Jana Ungrádová učila opět na obecné škole v Miletíně. V říjnu 1946 odešla za manželem do Žamberka. Byla velmi hudebně nadaná.

Josef Červenka, laický učitel náboženství čsl. (resp. českomoravského). Narodil se 1906 v Hlinsku v Čechách, po měšťance a střední škole byl čtyři roky úředníkem v kožešnickém závodě v Hlinsku, později jako nezaměstnaný složil zkoušky z náboženství a stal se katechetou. Ženatý, dva synové, aktivní hudebník. Do Miletína dojížděl od září 1937 z Velkého Vřeštova.

O Marii Matějovské, Boženě Herbrychové a Josefu Noskovi jsem psal v minulém díle seriálu. Antonínu Pospíšilovi bude naopak věnován jeden z dílů příštích.

Příště: účastníci květnového povstání 1945

Jan Hlavatý

Podzimní život miletínských Mladých hasičů

V sobotu 14. 9. jsme vyrazili za kamarády do Libňatova na již klasické závody požárnícké všestrannosti a štafetu dvojic. V obou disciplínách se družstvo mladších umístilo na 7. místě a družstvo starších A na 10. místě. Družstvo B v ZPV na místě 16. a ve štafetě dvojic na místě 12.

Dalším závodem bylo okresní kolo Trutnova konané 21. 9. ve Hřibojech. Naši starší se umístili na hezkém 6. místě.

6. 10. jsme jeli na poslední závody v běhu na 60 metrů překážek, tentokrát do Horního Lánova. V přípravce soutěžili Fanda Václavík (15.), Jáchymek Holman (20.), Dáda Kout (21.), Štěpa Knajfl (24.), Fáňa Zahradník (27.) Mladší dívky: Věra Příbylová (11.), Lucka Lánská (21.), Verča Chalupová (26.), Štěpánka Smolíková (31.), Iva Vaníčková (33.), Natálka Nosková (41.). Mladší chlapci: Jířa Jungman (32.), Honzík Kout (42.), Rádča Langšádl (45.). Starší chlapci: Saša Malík (10.), Dan Chalupník (20.). Starší dívky: Dorča Pourová (16.), Lucka Kordová (20.), Markét Munzarová (22.), Amálka Baliharová (31.), Áďa Munzarová (34.). Čísla v závorkách znamenají umístění v soutěži. Domů jsme odjížděli všichni s medailami za účast na krku.

V sobotu 13. října jsme vyrazili na poslední tréninkovou akci v závodech požárnícké všestrannosti do Mezilesí. V náročném terénu si mladší vybojovali 17. místo a starší 15.

Vrcholem letošní podzimní sezóny

bylo okresní kolo hry Plamen a dorostu, opět po roce zpátky v Miletíně. V neděli 20. října se do Miletína sjelo 81 hlídek a 19 jednotlivců v kategoriích mladší a starší žáci a dorost. Celkem bylo tedy průběžně v areálu miletínského koupaliště kolem 500 lidíček zapálených pro požární sport.

Na trati, která vedla přes miletínský kemp, pokračovala za zámeckým parkem, dále přes park, kolem klášterních sklepů, základní školy, přes skautský tábor zpátky na koupaliště, si z našich dětí nejlépe vedlo družstvu starších ve složení Lucka Kordová, Markéta a Adéla Munzarovy, Honza Kněžourek a Dorča Pourová. Pouhé zaváhání na překonávání vodorovného lana je stálo celkové vítězství v kategorii. Tak skončili z 37 hlídek na pěkném 4. místě.

Družstvu v kategorii mladších ve složení Věra Příbylová, Veronika Chalupová, Lucka Lánská, Štěpánka Smolíková a Honzík Kout se povedlo vybojovat páté místo z celkových 37 hlídek.

Pro jarní kolo hry Plamen máme tedy vcelku dobrou výchozí pozici na medailové umístění. Teď nás čeká velice důležitá zimní příprava, abychom na jaře mohli vše zúročit.

Posledními závody v letošním roce bylo námi pořádané Halové mistrovství Podzvičinska, konané 23. listopadu ve sportovní hale v Hořicích.

Sjelo se celkem 58 družstev z jičínského a trutnovského okresu. Soutěžilo se jako každý rok ve štafetě 5x40 metrů s překážkami CTIF, štafetě dvojic a vázání uzlů.

Jako domácí jsme měli zastoupení ve všech kategoriích. V přípravce tři družstva s konečným umístěním 3., 4. a 6. místo, v mladších dvě družstva se získaným 15. a 19. místem. Starší dvě družstva získala místa 5. a 20. V kategorii dorostu jsme měli zastoupení také třemi družstvy, naše dorostenky získaly místo 9., dorostenci místo 5. Poslednímu třetímu družstvu smíchanému z vedoucích a starších žákyň uteklo celkové vítězství o pouhou vteřinu, a tak domů odjížděli se stříbrnou medailí na krku.

Závěrem bych chtěla poděkovat za celoroční podporu Městu Miletín, dále našim obětavým, jak jsme je pojmenovali na našem táboře, „babičkám kuchařkám“ Janě Svobodové, Iloně Dulínkové a Haně Hlavaté.

Poděkování patří samozřejmě členům, rodičům a dobrým duším, které nás podporují jak finančně, materiálně, tak i psychicky na všech soutěžích a akcích.

Do nového roku 2020 vám všem přeju hlavně hodně zdraví, štěstí, lásky a úspěchů v pracovním i osobním životě.

Členům Mladých hasičů přeji hodně úspěchů ve školním životě a v požárním sportu ať to často cinká.

A hlavně buďte pořád ta skvělá parta kamarádů. Protože jak všichni víme, tak správný hasič musí být hlavně KAMARÁD.

Marcela Svobodová
Fotografie archiv MH

Přístroj AED defibrilátor - konečně!

Po několika letech od žádosti SDH Miletín na město o finanční příspěvek. Po několika příslibech o zakoupení je konečně tady. Ano, po 222 dnech opravdového snažení byla Sboru dobrovolných hasičů v Miletíně 21. listopadu v 15 hodin předána kouzelná oživovací krabička: automatizovaný externí defibrilátor, zkráceně AED.

Cesta k tomuto bohublému cíli začala na dni otevřených dveří naší zrekonstruované hasičské zbrojnice. Poté pokračovala na jarmarku, kde Mladí hasiči uspořádali tombolu Kolo pro život. Maminky připravily sladké občerstvení za dobrovolný peníz. Škoda, že plno Miletíňáků tuto snahu o dobrou věc ignorovalo a raději se otáčelo na druhou stranu. Škoda, že někteří si občerstvení spletli s charitativním bufetem!

Pak už to byly veskrze soukromé akce a nevynucená vstřícnost jednotlivců, dvou spolků a jedné obce.

Finance byly získány: Den otevřených dveří, Svatojakubský jarmark, kdy do tomboly přispěly: zahradnictví Klenerovi, cukrářství Erben, Hořické trubičky, Vlastimil Hak, Mirka Stránská, Honza Kněžourek a další, kteří si

nepřejí být jmenováni. Dále účastníci jedné narozeninové párty, která vynesla podstatný díl financí. Spontánně dále přispěli Jaroslava Erbenová, manželé Helena a Pavel Baliharovi, Honza Kněžourek a Martin Hlavatý za sdružení Pivovarská zahrádka, Šárka Lánská, KČT Rohoznice, kolektiv Mladý hasič Miletín, Bedřich, Šimon a Václav Hakovi. Obec, která přispěla, byla Rohoznice.

Veškerým výtěžkem z letošního sběru starého železa se podílel samotný Sbor dobrovolných hasičů Miletín.

Takže hasiči sobě? Ne, ne, ne. Hasiči Miletínu a okolí! A není to poprvé a ani naposledy, kdy si sami hasiči za vlastní finance pořizují vybavení výjezdové jednotky. Jednotky, jejímž zřizovatelem je Město Miletín. Tak lidé, kteří na úkor svého volného času a rodin zcela zadarmo vybíhají k mimořádným událostem, leckdy dělají práci kanalizačních a úklidových jednotek, jezdí na výcvik a školení, ještě přispívají svými penězi, aby tuto službu bližnímu svému mohli dělat na co nejvyšší úrovni.

Snaha, aby byli členové JPO města finančně ohodnoceni, se stále a stále střetává s nezájmem patřičných míst.

Lidičky, kteří jste se do získávání potřebných financí zapojili, a bylo potřeba více jak 54.000, vám všem patří velký dík. Myslím si, že se nám společnými silami pro Miletín, kde se pořádají dva divadelní festivaly a jiné kulturní akce, kde je každý rok tradiční pouť a jarmark, kde je kemp a kou-

paliště a kde se pořádá řada sportovních podniků, podařil udělat pěkný počín.

Pevně doufejme, že tu kouzelnou krabičku nebudeme vůbec potřebovat. A když ano, tak ať pomůže.

Vlasti ku prospěchu a bližnímu ku pomoci.

Bedřich Hak

Mladí hasiči o defibrilátoru napsali

Tým Markéty Munzarové

Jednoho dne se tým sboru dobrovolných hasičů v Miletíně rozhodl posbírat a složit peníze na AED přístroj. Peníze složili z různých akcí a oslav a také z miletínských závodů. Když se po delší době povedlo získat potřebné peníze, pomohla i Rohoznice!!, tak se přístroj koupil. Tento přístroj je super, dá se použít při různých situacích.

Například příběh: Směrem na Hořice se stala autonehoda. Zraněná byla malá holčička cca 6 let, která už dříve měla problém se srdcem. Záchranka byla na cestě a hasiči právě dorazili na místo. Záchranka byla ještě ale kousek od místa nehody a hasiči vytahovali zraněné z aut. V tu chvíli dostala holčička zástavu srdce. Tak rychle hasiči vytáhli AED přístroj a holčičku díky tomu zachránili. Proto je dobré ho mít na každém zásahovém výjezdu při ruce, může totiž zachránit mnoho lidských životů.

Tým Adély Munzarové

Ahoj. Jmenuji se František. Neuvěříš, co se mi přihodilo na mém výletě. Při návštěvě jednoho malého historického městečka se tak procházím parkem, když se mi udělalo tmavo před očima, spadl jsem na zem a nic víc si nepamatuji. Až z vyprávění sestřičky z nemocnice jsem se dozvěděl, že v hloučku lidí, kteří se kolem mne seběhli, byl i dobrovolný hasič Tonda. A ten hned věděl, co má dělat. Protože jejich SDH měl AED, díky tomu mně zachránil život.

Přesná citace

z textů do celoroční soutěže MH

Přístroj AED defibrilátor

Reakce na článek pana Bedřicha Haka

Ač velice nerad, tak musím zareagovat na článek pana Bedřicha Haka, který se týká získání defibrilátoru (dále jen AED) pro Jednotku požární ochrany (dále jen JPO) v Miletíně.

Je skutečně dobrou zprávou, že se tato velice důležitá věc podařila. Jistě za to patří dík hlavně panu Bedřichu Hakovi a všem, kteří přispěli.

Béda Hak, který byl iniciátorem sbírky, si zaslouží obdiv a uznání. Neří to jediné, o co se v Miletíně zasloužil. Spoustu let vedl kolektiv Mladých hasičů, vede Zelenou stopu, nyní trénuje hasiče-dorostence. Byl na podnět města Miletín oceněn jako „Dobrovolník roku Královéhradeckého kraje“. Jsem rád, že se podařilo díky jeho aktivitě získat AED. Co mě mrzí, je jeho článek, kde se vyjadřuje o sbírce a o JPO.

Začal bych tím, že město Miletín vůbec nevědělo, že je pořádána nějaká sbírka na zakoupení AED. Sám jsem se o tom dozvěděl úplně náhodou v pátek 22. listopadu na Facebooku hasičů Miletín, kde byla uvedena krátká zpráva:

„Jednotce sboru dobrovolných hasičů v Miletíně byl 21. listopadu v 15 hodin předán automatizovaný externí defibrilátor, zkráceně AED. Všem, kdo se o jeho zakoupení přičinili :-), moc děkujeme.“

Přiznám se, byla to pro mne opravdu překvapivá zpráva. O to víc, že JPO je zřizována, a tedy i financována Městem Miletín. Už z tohoto titulu bychom měli vědět, že naší jednotce byl AED předán a že ho tedy má. Oficiálně jako zřizovatelé o ničem takovém ještě v den, kdy je uzávěrka novin, nevíme. Kdo je tedy majitelem AED?

Je pravdou, že Město Miletín již několik let uvažovalo o zakoupení AED, vědomo si jeho potřebnosti. Z toho důvodu na zasedání 26. března 2019 č.2/2019 schválilo do rozpočtu na letošní rok částku na jeho zakoupení.

Vybrat a nakoupit skutečně vhodný AED není jen tak jednoduchou záležitostí. Na trhu je jich spousta.

Zjišťovali jsme proto důkladně potřebné informace. Například jaké AED mají okolní sbory a jak jsou spokojeny.

Další důležitou věcí je, aby byl AED shodný s těmi AED, které používá v autech rychlá záchranná služba. Máme-li shodný typ, pak nám zdarma budou po každém použití vyměněny elektrody, které musí při dalším užití být nové. Pokud ale nejsou přístroje kompatibilní, po každém použití musí hasiči elektrody zakoupit a zaplatit. Proto je nutné přístroj vybírat uváženě.

S členy JPO bylo také projednáváno, kam AED umístit tak, aby byl v dosahu nejen JPO, ale například proškoleným zaměstnancům města. Kdyby nás tedy pan Hak informoval, mohlo být vše jinak. Dozvěděl by se, že budeme AED v tomto roce kupovat.

Nedělejme si iluze o tom, že bude AED sloužit, jak autor uvádí ve svém článku, i u kulturních, sportovních a společenských akcích. AED bude umístěn v zásahovém vozidle JPO. Pokud by tedy měl sloužit i jinde, tak by na všech akcích musel být přítomen alespoň jeden člen JPO, který bude mít klíče a poběží pro AED. A rozum do hrsti, v případě potřeby vždy bude volána rychlá záchranná služba a ne hasič. Tím však nechci nijak znevažovat AED u JPO. Svě opodstatnění má velké, ale hlavně u výjezdů hasičů k příslušným akcím.

Způsob, jakým byla dělána sbírka, je plně ve věci, rozhodnutí a odpovědnosti pana Haka. Město Miletín nemá s touto sbírkou vůbec nic společného. Ani mít nemohlo, protože o ní nevědělo. Jako o ní nevěděly okolní obec, kromě Rohoznice.

Dotazem u starostů jsem zjistil, že je nikdo o finance na pořízení AED nepožádal. To uvádím pouze vzhledem k výtce autora článku k těm, kteří nepřispěli.

Byla to prý jediná obec Rohoznice, která se dle tvrzení pana Haka zúčastnila sbírky. Bohužel, není to pravda. Dotazem u starosty obce pana Miloše Noska jsem se dozvěděl, že jim sice přišla žádost přímo od pana Haka, ale obec se rozhodla, že soukromému subjektu finance dávat nebude. Přispěje jenom v případě, že oficiálně požádá zřizovatel, tedy Město Miletín, nebo alespoň hasiči. To se však do dnešního dne nestalo.

O sbírce nevěděly ani spolky Miletína, které by určitě rády přispěly. A co víc, nevěděli o ní ani občané Miletína.

K oznámení, že veškerým výtěžkem z letošního sběru železa se podílel SDH Miletín, uvádím, že od velitele hasičů jsem získal informaci, že nebyla dána celá částka, ale pouze část, která chyběla k celkové ceně nákupu.

Dále k tvrzení, že, cituji: *„Snaha, aby byli členové JPO města finančně ohodnoceni, se stále a stále střetává s nezájmem patřičných míst“*. Pokud autor myslí Město Miletín, tak ano. Před lety pan Hak, tehdy zastupitel, navrhl, zda by nebylo možné finančně ocenit členy JPO.

Pokračování na str. 31

Byl tehdy vyzván, aby dodal informace o tom, jak to dělají jinde. Bohužel, do současné doby nikdy nedodal informaci, zda někde platí hasičům a kolik. Nebyl proto podán žádný návrh. A dle sdělení velitele JPO Miletín oni sami nic takového nepožadují a nechtějí. Nicméně jsme se vyptávali v okolí a nikde taková praxe není. Pokud měl pan Hak na mysli, že by měli být financováni ze státních peněz, tak na to jsme my opravdu velice malí páni. Nicméně si k tomu můžeme sednout a probrat to. Třeba najdeme řešení.

K financování při zásazích je ještě třeba dodat, že pokud hasiči zasahují v době výkonu svého zaměstnání, jejich úslou mzdu financuje Město Miletín a nejsou tak nijak kráceni na mzdě.

Možná také málo kdo ví, že Město Miletín přímo zaměstnává dva členy JPO, kteří jsou prakticky po ruce vždy, když je potřeba zásah hasičů, což už se mnohokrát projevilo při

rychlých zásazích. Vzali jsme si vzor z Německa, kde tuto praxi používají. Každých 14 dnů v pátek také uvolňujeme jednoho z našich pracovníků, člena JPO na celodenní údržbu zařízení JPO Miletín.

A jak Město Miletín podporuje naše hasiče finančně?

Ve zkratce: V současné době je naše JPO Miletín vybavena moderně, má špičkové zařízení, má moderní zázemí po kompletní rekonstrukci zbrojnice. Od roku 2015 do současnosti bylo do JPO investováno celkem 7 247 118 Kč. Je to málo? K tomu navíc jednou měsíčně provádíme ve městě na naše náklady sběr elektroodpadu, který následně se odevzdává a finance za něj obdrží JPO.

Členy JPO máme pojištěny proti úrazům a následkům úrazu, a to nad rámec zákonné povinnosti.

Nezapomínáme ani na Mladé hasiče, které rovněž podporujeme finančně, materiálově i fyzickou pomocí. Vybuďovali jsme a celoročně

hradíme pro ně novou klubovnu. A to vše na naše náklady.

Jediné, co nám chybí, je nové zásahové vozidlo. O dotaci na ně jsme požádali na Ministerstvu vnitra, byla předjednána s ředitelem HZS Královéhradeckého kraje brigádního generálem Ing. Františkem Menclem a na Královéhradeckém kraji. Dosud nemáme oficiální informaci, zda jsme byli či nebyli úspěšní. Pořízení zásahového vozidla máme jako jeden z hlavních úkolů.

Na závěr bych rád uvedl, že si velice vážíme práce našich členů JPO, vážíme si jejich obětavosti a budeme jim nápomocni i v dalších letech. Plně si uvědomujeme jejich důležitost a obětavost.

Sbírkou na defibrilátor bereme na vědomí jako soukromou aktivitou pana Bedřicha Haka.

O tom, že budu reagovat na článek, jsem jeho autora telefonicky informoval 29. listopadu 2019.

Miroslav Nosek

Použití defibrilátoru může zachránit život

Když někomu selže krevní oběh a zkolabuje na ulici nebo třeba v práci, může mu pomoci automatizovaný externí defibrilátor. Kromě sanitek je mají ve výbavě například některé vozy městské i státní policie či hasiči Dopravního podniku. Při náhlé srdeční příhodě rozhoduje každá minuta. I proto se do naší metropole stále častěji umísťují defibrilátory. To jsou přístroje, které při náhlé srdeční zástavě dokáží připojenými elektrodami vyhodnotit srdeční aktivitu a pomoci s oživením.

"Pakliže vyhodnotí, že by bylo výhodné elektrickým výbojem srovnat ten chaotický děj v srdci, tak podá elektrický výboj a je tedy teoretická možnost, že se rytmus srdce spraví, jako kdyby se to srdce vyresetovalo, a začne fungovat tak, jak má. Nebo zjistí, že tam žádný pohyb není a bude navádět zachránce, aby začal manuálně provádět nepřímou srdeční masáž," řekl Michal Petřela, lektor Life Rescue.

Defibrilátory nově nakoupila na své fakulty

například Česká zemědělská univerzita. Ta také pravidelně pořádá školení první pomoci přibližně pětiny zaměstnanců a studentů.

"ČZU nakoupila 9 defibrilátorů, je to v rámci projektu, který inicioval náš pan rektor profesor Petr Sklenička z důvodu lepšího zabezpečení studentů i zaměstnanců širšího okolí v rámci areálu univerzity. V areálu univerzity se nachází 8 defibrilátorů, každá fakulta má svůj vlastní veřejně přístupný. Jeden defibrilátor je na Institutu vzdělávání a poradenství v Malé Chuchli," řekl Vít Kluger, pracovník odboru bezpečnosti ČZU.

Přístroje jsou vybavené také hlídky pražské městské policie. Ty jsou mnohdy na místě události dříve než záchranná služba a díky defibrilátoru tak mohou začít se záchranou lidského života ještě před příjezdem lékaře.

"Služební vozidla pražské městské policie zajišťující tísňovou linku 156 jsou vybavena externími defibrilátory, strážníci tak ve společném projektu se záchrannou službou

First responder pomáhají zvyšovat šanci resuscitovaným na přežití," řekla Irena Seifertová, tisková mluvčí Městské policie hl. m. Prahy.

Defibrilátory jsou také umístěné ve většině nákupních center a sportovišť. Přístroj je postavený tak, aby i člověk, který jej vidí poprvé, mohl pomocí zvukových či obrazových pokynů poskytnout první pomoc.

Článek převzat z webu Praha TV, kde byl zveřejněn 15.2.2019.

Ve středu nevěděli, v neděli běželi

Co nevěděli? Co běželi? A hlavně kdo nevěděl?

Dorostenci SDH Miletín ještě ve středu nevěděli, že v neděli poběží okresní kolo požárního sportu. Tak by se dala krátce popsat cesta našeho dorostu až na krajské kolo požárního sportu v kategorii dorostenců, na atletickém stadionu v Trutnově. Opravdu ve středu před konáním okresního kola členové kolektivu mladých hasičů v Miletíně, kteří dosáhli patřičného věku, nevěděli, že se tohoto kola zúčastní. Dokonce žádné družstvo neexistovalo. Ale konspirativní schopnosti vedoucích a samotných dorostenců zapracovaly a v neděli stálo družstvo na startu.

Družstvo složené z odchovanců Marcelly Svobodové, Davida Poura, Ládi Dufka, a členů, kteří ve středu ještě ani nevěděli, že se někdy vůbec stanou hasiči. No, po pravdě, podle toho naše vystoupení na okresním kole vypadalo. Zkratka: Bavili jsme celý okres.

Ale protože jsme byli jediní v kategorii, tak jsme vyhráli a postoupili do krajského kola. A tím skončila sranda a začala cesta za výsledky.

Ještě na okresním kole jsme se spojili s dorostenci SDH Dobrá Voda a potom na trénink, vždyť do krajského kola zbývalo 14 dní a fous. A protože nejlepší trénink je příprava bojem, tak jsme v neděli 9.6. vyrazili na stadion do Jičína na okresní kolo v požárním sportu dospělých.

V sobotu před startem jsme byli ještě teoreticky trénovat na okresním kole v Trutnově. Naše vystoupení v Jičíně bylo pro většinu členů družstva s věkovým rozpětím 15 až 50 let novum. I tak jsme se reprezentace Miletína a okrsku zhostili se ctí. Protože sláva vítězům a čest poraženým.

A přišel den D, 15. červen, a naše vystoupení na krajském kole. A světe div se, kluci se kousli a ono to nakonec bronzově zacinkalo. Jen zaškobrnutí v testech, nepovedený nástřik při požárním útoku a jedno zranění nás připravilo o 2. místo. Cílem tohoto celého harakiri

bylo, aby si dorci čichli k požárnímu sportu z vyššího levlu. Čichli a zvážili, jestli do budoucna jo nebo ne. A vypadá to, že přičichli notně, někteří šlukli a teď máme kolektiv, který má, jak se zdá, o požární sport opravdový zájem.

V kuloárech se šeptá, že v jeden okamžik a po jedné situaci bylo o nás uvažováno jako o náhradních na Mistrovství České republiky za Královéhradecký kraj.

Krajským kolem jsme to nezaklapli a dle možností se zapojili do pohárových soutěží. Než došlo na pohárovky, účastnili jsme se ještě dalšího krajského kola, v disciplínách TFA (tzv. Železný hasič).

V kategorii mužů naše SDH a Miletín reprezentoval Šimon Hak. Reprezentoval tak trochu na zapřenou, protože nestihl naplnit a ještě nějaký čas nenaplní věkový limit pro účast v této prestižní soutěži. Soutěže, která je prodchnuta kamarádkou solidaritou a hasičskou sounáležitostí, kde hasič s 15kg dýchacím přístrojem na zádech roztahuje 80 metrů dlouhou hadici B, motá dvě hadice B, mlátí 9kg palicí, přenáší 20kg závaží, 70 metrů vláčí 80kilogramovou figurínu, přelézá třímetrovou bariéru, vytahuje na lešení závaží v podobě dvou hadic, staví dva těžké žebříky, nosí dva 20litrové kanystry a vybíhá na rozhlednu, se Šimon zhostit se ctí. Nakonec, jako více hasičů, ho dostala těžká figurína.

17. srpna si družstvo dorostenců vyzkoušelo pohárovku v Lanžově, 24. si zazavodili o Pohár Jestřebích hor ve Strážkovicích. Poslední srpnovou sobotu večer a neděli ráno se účastnili dvěma družstvy noční pohárovky v Dubenci.

Poslední neděli v září jsme se účastnili charitativního běhu pro Klokan v Hořicích. První propršenou sobotu v říjnu zabojovali o Strážkovický koláč opět na úpatí Jestřebích hor.

Je pravda, že nikde naše družstvo různě lepené z kluků, děvčat i veteránů díru do světa neudělalo. Ono to, když se naše staříčká dýchavičná požární stříkačka PS 12 postaví proti PS 15, 16 nebo silnějším strojům, ani moc nejde. Pohárovky nám slouží ke secvičení, k aktivnímu pohybu a naučení reagovat na různé karamboly při pokusech.

V neděli 20. října v Miletíně na okresním kole Závodu hasičské všestrannosti jsme na start postavili dvě družstva dorců a jedno družstvo dorek. Kluci vybojovali první a čtvrté místo, děvčata místo druhé.

Dnes, když kolektiv dorostenců SDH Miletín sdružuje kluky a holky z domácího SDH, SDH Rohoznice, Třebovětice a Hříbojedy, pravidelně v rámci prostorových možností trénuje, aby se na jaře pokusil zúročit slušnou výchozí pozici. Pevně věříme, že tak činí i dobrovodská část družstva.

Závěrem ještě jména bláznů, kteří si ce nejdříve bavili celý okres, ale vlastně stojí za vznikem do budoucna doufejme že životaschopného kolektivu dorostenců a posléze snad i dospěláků, kteří budou Miletín reprezentovat v požárním sportu. Z SDH Miletín to byl: Jan Korda, Šimon Hak, Štěpán Laušman, Štěpán Hauk a Alexandr Malík. Z SDH Rohoznice Pepa Festa a Jiří Stránský. A tehdy nehasič Michal Malý z Jahodné.

Dámy a pánové, kteří táhnete a tlačíte naši dorosteneckou káru, osobně si vás vážím, protože se snažíte dělat něco nad rámec svých nácti let, víc než většina vašich vrstevníků.

Do roku 2020 vám přeji pevné zdraví, dobré, ještě lépe výborné studijní výsledky a hodně zážitků při naší společné cestě požárním sportem.

Bedřich Hak

Od zeleného stolu

Začátkem října se opět rozjely okresní soutěže ve stolním tenise. Soutěž má v současné době necelou polovinu odehranou a my vám uděláme malé okénko do stolního tenisu. V sezóně 2019/20 je přihlášeno pět družstev, čtyři dospělá a jedno dorostenecké.

Začneme dorostem, obhazuje loňské třetí místo. Družstvo je složeno z dua Soňa Petrová a Filip Kozák a vedou si znamenitě. Jako tým zaznamenali pouze jedinou porážku od Jičina a vedou neúplnou tabulku. Soňa Petrová má bilanci 15 výher a 1 porážky, Filip Kozák 12 výher/4 prohry.

Družstvo A hraje nejvyšší okresní soutěž, z osmi odehraných zápasů jednou remizovalo a přivezlo si nečekanou výhru z Lázní Bělohradu, čímž se odepnuli ze dna tabulky. Nejlepší bilanci mají Karel Hladký 17/15, Aleš Novák 10/12, Daniel Rychtera 9/15 a Dezider Rezmuves 7/17. Pak už jsou hráči, kteří odehráli méně než polovinu zápasů. Z těch si vede nejlépe Miloš Petr 3/5.

Družstvo B hraje 3. nejvyšší okresní soutěž a pro většinu hráčů je to skok o dvě třídy výše. Nevedou si špatně, drží se nad sestupovými příčky. Z 9 zápasů mají 3 výhry, 1 remízu a 5 proher. Nejvíce se opírají o hráče Romana Plecháče 25/7 a Romana Raise 23/13. Bodují i hráči Marek Drahonínský 7/13, Jan Balihar 6/22 a Ladislav Fof 5/19.

Céčko hraje 4. soutěž a pohybuje se v popředí tabulky, drží krásné 3. místo. Má 6 výher, 1 remízu a 2 proher. Tým vede se skvělou bilancí Miloš Petr 33/3, dále hodně bodů přidává Lukáš Černík 28/8, Tomáš Kozák 11/13, Soňa Petrová 11/21.

Děčko hraje 5 okresní třídu a okupuje střed tabulky se 4 výhrami a 5 porážkami. Tahounem děčka je nestárnoucí Vladimír Kněžourek 12/5, dále body přidává Jan Hátle 12/8, Filip Kozák 16/15, Michal Řehák 7/9, Petr Šotola 10/14 a Luboš Portík 12/20. Snad všechna družstva v dalších zápasech zaberou a vylepší si svá postavení.

Dovolu mi závěrem, jménem stolního tenisu, vás pozvat do sokolovny na 36. Vánoční turnaj neregistrovaných.

Je zvaná široká miletínská veřejnost. Jako tradičně bude něco dobrého k snědku, pití a samozřejmě ceny pro vítěze. Začínáme ve 13 hodin. Těšíme se na vaši účast.

Všem přejeme pohodové prožití vánočních svátků. Roman Rais

Okresní přebor dospělých 2019 Soňa Petrová okresní přebornicí žen Miloš Petr se Soňou Petrovou okresními přeborníky ve čtyřhře mixu

V sobotu 16. listopadu se konal v Nové Pace okresní přebor dospělých, turnaj, který se hraje pouze jednou za rok. V sázce zde jsou okresní medaile a postupy na krajský přebor. Účastnili se hráči z okresu hrající nejvyšší okresní a krajské soutěže a divizi. Naše město reprezentovali Soňa Petrová, Miloš Petr, Luděk Černík, Ladislav Fof, Jan Balihar.

Naše dorostenka Soňa Petrová si v turnaji vedla velmi dobře. Těžila ze své razantní hry, na kterou její soupeřky ne-

našly odpověď. Soňa porazila všechny 3 dospělé soupeřky 3:0 na sety a jednoznačně se stala okresní přebornicí žen. Tohle dokázala podruhé, když před 3 lety vyhrála v pouhých 14 letech. Postoupila na krajský přebor dospělých do Hostinného, který se hraje na konci ledna.

Dále se Soňa a Miloš Petrovi stali naopak poprvé okresními přeborníky ve čtyřhře mixu, když ve finále dokázali porazit favorizovaný pár Oravce z Nové Paky, hrající krajskou soutěž, a jeho spoluhráčku Krausovou z Lázní Bělohradu po dramatickém boji 3:2. Ziskem zlata vy-

lepšili své bronzové medaile z této disciplíny před třemi lety.

Ve dvouhře mužů Miloš Petr dosáhl svého nejlepšího výsledku. Coby hráč 4. třídy dokázal porazit hráče z 1. třídy Myšíka z Radimi, poté těsně prohrál 2:3 s krajským hráčem Klejchem, Lázně Bělohrad. V přímém souboji o postup ze skupiny šokoval celou sportovní halu, když porazil 3:1 na sety Gebauera z Valdic hrajícího divizi mužů. V play off prohrál 1:3 s krajským hráčem Tázlerem z Chomutic. V turnaji obsadil 17. až 24. místo. Poté s Černíkem dokázali vyhrát zápas v 1. kole čtyřhry. V dalším zápase podlehli po velké bitvě 2:3 s Kadavým a Vraštilem (krajská soutěž, divize) a obsadili 9. až 16. místo. Černík ve skupině čtyři zápasy prohrál, ačkoliv měl ve dvou zápasech mečboly.

Naši hráči z B, Fof a Balihar, ve čtyřhře nezměnili a v turnaji obsadili 17. až 23. místo. Ve dvouhře Fof dokázal porazit 3:2 Milického z Úbislavic, výše postaveného hráče, hrajícího 3. třídu. V dalších zápasech prohrál a obsadil ve skupině 3. nepostupové místo. Balihar všechny zápasy prohrál a ve skupině obsadil 4. nepostupové místo. Ale vynahradil si to v 1. kole útechy, když porazil hráče ze Žlunic hrajícího 5. třídu. Poté vypadl z turnaje po porážce s Kučerou z Chomutic, hrajícího 1. třídu. Obsadil 34. až 41. místo. Černík i Fof zápas v 1. kole útechy prohráli a oba obsadili 42. až 50. místo.

Naším hráčům se podařilo zviditelnit miletínský stolní tenis. Každý z nich alespoň jeden zápas vyhrál. Někteří dokázali porazit favority dle žebříčku.

To je velmi pozitivní do dalších bojů v týmových soutěžích i na příštím turnaji, opět v bojích o medaile.

Miloš Petr

Fotbal v Miletíně - od minipřípravky po Áčko

Fotbalová minipřípravka-školička se hlásí

Výbor fotbalového oddílu SK Miletín se na jaře letošního roku rozhodl začít podporovat rozvoj té nejmladší fotbalové generace. V květnu jsme uspořádali nábor mezi dětmi z Mateřské školy Korálka Miletín a Mateřské školy Rohoznice. V průběhu června jsme zahájili tréninky dětí, budoucnosti miletínského fotbalu. Začátkem září se stabilizoval kádr mužstva:

9 hráčů ve věku od 5 do 7 let

A začaly 2x týdně pravidelné tréninky pod vedením Vladimíra Marka, Miloše Poláčka a Jindřicha Kulhánka.

Takhle jsme v červnu začínali

Pro děti začalo nejtěžší období prvních fotbalových krůčků. Musely propojit dětskou hravost se smyslem pro kolektivní hru dle fotbalových pravidel. K překvapení trenérů velice rychle děti pochopily, o čem vlastně fotbal je. A začaly na sobě usilovně pracovat. Každý trénink bylo vidět pokrok. A pak před námi byla velká výzva: zúčastnit se prvního fotbalového turnaje minipřípravek-školiček, pořádaný OFS Jičín 19. října v Miličevsi.

Pro naše malé hráče i trenéry velká neznámá. Hřiště, na kterém se hrálo: *rozměry 25x20 m se dvěma brankami na každé straně, s hracím časem 1x12 minut, počet hráčů 3+0 (bez brankáře), s hokejovým střídáním během hry.* To bylo pro naše kluky velice náročné.

Vítězné mužstvo

Ani los turnaje nebyl na první pohled pro naše mužstvo příznivý. Museli jsme s dvouminutovou přestávkou odehrát první čtyři utkání v řadě za sebou. Ovšem výsledky předčily veškerá očekávání trenérů, našich hráčů i přítomných rodičů:

Miletín – Hořice A 9:5

Miletín – Hořice B 5:3

Miletín – Miličeves A 11:2

Miletín – Miličeves B 7:6

Miletín – Chomutice 7:2

Turnaj jsme suverénně vyhráli. Všichni jsme si ověřili, že když se dá do zápasu fotbalové srdce a nechybí fyzické nasazení hráčů do poslední minuty zápasu, je možné porazit i ty nejsilnější soupeře. V tomto duchu se nelo i rozloučení hráčů minipřípravky a rodičů s podzimní fotbalovou sezónou 1. listopadu v restauraci Na hřišti. Vydařené odpoledne za přítomnosti předsedy fotbalového oddílu Ondřeje Macháčky vyvrcholilo předáním předvánočního dárku všem hráčům. Každý si odnesl fotbalový dres se svým budoucím číslem do dalších zápasů a teplákovou soupravu s logem SK Miletín.

Poslední kop

Teď se již těšíme na první turnaj na jaře 2020. Díky teplákové soupravě každý pozná budoucí hvězdy miletínského fotbalu. Ke konci letošního roku si v tělocvičně zahrajeme vánoční fotbal a začátkem měsíce ledna zahájíme pravidelné tréninky.

Trenéři mužstva přejí hráčům i jejich rodičům hezké prožití vánočních svátků a do nového roku 2020 hodně zdraví a osobních úspěchů nejenom ve fotbale.

Vladimír Marek
vedoucí mužstva

Fotografie Iva Reichlová a archiv FO Miletín

Mladší dorost

Souklubí FKM Javorka/SK Miletín

Trenéři: Pavel Janák, Jan Kyzlink, vedoucí týmu: Jiří Kracík
kapitán týmu: Matyáš Paulus

Hráči: Lukáš Peca, Tomáš Kraus, Jan Langner, Jiří Tázlar, Matěj Kučera, Filip Kout, David Janák, Matyáš Paulus, Michal Záboj, Lukáš Pour, Martin Kracík, Antonín Kužel, Vojtěch Jalový, Jakub Fries, Matěj Sura, Tomáš Jakubský, Vojtěch Břeský, Lukáš Votápek, Václav Ulvr, Josef Štefan

V lednu jsme začali řešit, kam přihlásíme kluky od podzimní sezóny. Nabízely se dvě možnosti: zůstat v kategorii starších žáků U15 nebo všechny postaršit a přihlásit v kategorii U17 mladší dorost. Na kategorii U15 jsme neměli dost hráčů, takže jsme zvolili druhou variantu a kluky přihlásili do kategorie U17. V současné době je v týmu 20 hráčů.

Nyní máme za sebou podzimní část. Pro kluky byla tato sezóna velkou výzvou, protože většinu zápasů odehráli proti starším a fyzicky zdatnějším soupeřům. My trenéři musíme konstatovat, že se s tím poprali výborně. Žádný zápas pro nás neskončil debaklem a ve spoustě utkání jsme soupeře dokonce přehrávali. Většinu zápasů jsme nevyhráli jen proto, že ke konci zápasu mladším hráčům docházely síly.

Kategorie mladšího dorostu je letos vypsaná pro ročníky narození 2003 a 2004. Většina týmů tyto ročníky má k dispozici. Za náš tým nastupují jen 2 hráči ročníku 2003, 5 hráčů 2004, pak silně zastoupený ročník 2005 a 5 nejstatečnějších bojovníků ročníku 2006. Posledně jmenovaní tedy hrají proti soupeřům o 3 roky starším.

A teď trochu bilancování podzimní části

Sezóna byla pro nás především zkušební, proto jsme neřešili postavení v tabulce. Naším cílem je kluky připravit na dospělý fotbal a především je naučit hrát

kombinační hru bez šílených nákopů do neznáma. Tým mladšího dorostu hraje ATC Consult 1. krajskou ligu dorostu U17, skupinu A.

V podzimní části jsme odehráli 14 utkání a umístili jsme se na 9. místě z deseti. Naše skóre je 28:58. Těší nás velký počet vstřelených branek. A to jsme spoustu vyložených gólových situací neproměnili. Naší slabinou je naopak velký počet obdržených gólů. Jak jsem se už zmínil, hrajeme většinou s mladšími hráči a těm před koncem zápasů docházely síly. Dalším důvodem vyššího počtu obdržených branek je skutečnost, že učíme kluky hrát spíše aktivní útočný fotbal a využívat ho ve hře.

Velmi nás těší, že do našich střeleckých statistik se zapojilo devět hráčů. Králem podzimních střelců se stal miletínský Matyáš Paulus s deseti góly, na 2. místě skončil Lukáš Pour se šesti a na 3. místě je Michal Záboj s pěti brankami.

Zimní přestávka bude poměrně krátká. O víkendu 22. a 23. 2. začíná zimní pohár na umělých trávnicích. Ve skupině hrajeme s SK Jičín a TJ Sokol Nová Ves. V sobotu 14. 3. nás čeká první jarní kolo mistrovských zápasů.

Pavel Janák

Fotografie Pavel Janák a Iva Reichlová

Podzimní část sezóny 2019/2020

dvě družstva mladších žáků

Do nového soutěžního ročníku jsme se rozhodli, že kromě krajské soutěže přihlásíme i B tým do okresního přeboru mladších žáků. K tomuto kroku nás vedl poměrně vysoký počet hráčů v souklubí. Navíc jsme chtěli, aby si na hru na větším hřišti začali zvykat i hráči starší přípravky.

Áčko mladší žáci

Náš tým A mladších žáků odehrál na podzim úctyhodných 30 zápasů. Nakonec jsme se jako FKM Javorka/SK Miletín umístili na krásném druhém místě ve skupině A. Vybojovali jsme si 63 bodů se ztrátou 9 bodů na první mužstvo.

Díky tomuto výsledku jsme se pro jarní část soutěže kvalifikovali do finálové skupiny, kam postoupily z každé takové skupiny vždy jen dva nejlepší celky. Proto nás na jaře čekají neznámí, zato kvalitní soupeři, jako např. Spartak Rychnov nad Kněžnou, Sokol Třebeš, TJ Hoříněves/TJ Slavoj Předměřice, SK Rozkoš/TJ Sokol Velká Jesenice, SK Dobruška/TJ Spartak Opočno. Mimo to změříme síly s rivalem TJ Jiskrou Hořice.

Jako trenéři pevně věříme, že i zde s naším kádrem odehrajeme krásné zápasy, předvedeme naše fotbalové umění a získáme spoustu bodů. Tým na to rozhodně má. Bude už tedy pouze na hráčích, jak se s touto výzvou popasují.

V herním projevu, který jsme jako tým v podzimní části předváděli, je samozřejmě pořád co zlepšovat. Když naše výkony porovnáme se sezónou minulou, rozhodně došlo k výraznému zlepšení. Ať už se bavíme o týmovém herním projevu, nebo i o projevu jednotlivých hráčů. Během sezóny byly k vidění parádní

zápasy, na které se jistě budeme moct těšit i v jarní finálové skupině. S naším umístěním a předváděnou hrou jsme jako trenéři spokojeni. Pevně věříme, že tomu tak bude i nadále.

Dělá nám velkou radost, že na sobě celý tým pracuje a stále posouvá své dovednosti. I když se u nás v průběhu sezóny vystřídal několik hráčů, pořád se čím dál víc jako tým stmelujeme a stává se z nás jedna velká rodina. Ostatně, pevně věříme, že v tom budou všichni nadále pokračovat.

Na závěr bychom rádi poděkovali těm, kteří nám jakýmkoli způsobem pomáhají, a celému týmu hráčů za jejich přístup a disciplinovanost.

Béčko mladší žáci

Jak již bylo napsáno výše, z důvodu vyššího počtu hráčů a zachování jejich herní praxe bylo rozhodnuto představiteli obou oddílů souklubí, že se k mistrovským utkáním přihlásí i B tým. Jeho osou budou hráči, kteří nenastupují pravidelně v krajské soutěži. Tento záměr byl splněn vrchovatě. Výsledky rezervního týmu byly pozvolné, po slabším rozjezdu se nakonec tým v polovině soutěže nachází na 7. místě.

Radek Šorm
trenér

Béčko sezóna 2019/2020 Z pralesa do lesa

Před sezónou jsme posílili pozici manažera a stabilizovali kádr. Příchodem Pavla Procházky jsme obsadili pozici trenéra a hráče do pole. Po schůzi starších

fotbalistů se nám podařilo oslovit pár hráčů, kteří přislíbili svoji účast podle toho, co jim práce a rodiny dovolí.

Ke každému zápasu jsme pak odjížděli s dostatkem hráčů na střídání. Někteří se ani nevešli na lavičku.

Výborně fungovala spolupráce s členy našeho A mužstva, kteří nám pomáhali nebo se rozehrávali po zranění. Do týmu jsme začlenili i dorostence: Vojtu Jalového a Matyáše Pauluse. Prvně jmenovaný si již zahrál po boku táty, druhý na tento okamžik ještě čeká.

Sezóna je rozehraná na výbornou. Druhé místo za vedoucím týmem z Valdic je toho důkazem. Jediná kaňka na parádní půlsezóně je ostudná porážka na Podhradí.

Podle nálady v kabině bych řekl, že nám to krásně funguje. Fotbalem bavíme na hřišti jak sebe, tak i diváky, kteří na nás chodí.

Asi jediné, co by bylo třeba zlepšit, je tréninková morálka. A také potřebujeme sehnat gólmana, kterého naše mužstvo nemá. Celý podzim jsme využívali služby Míry Richtera, který obětavě chytá dva zápasy za víkend. Za což mu patří poděkování.

Takže chlapci, připravme se kvalitní zimní přípravou na jarní odvetu v co největším počtu. Zkusme ty Valdice ještě potrápít a v tabulce přeskočit. Vždyť to jsou jen tři body.

Jindřich Kulhánek
Fotografie Iva Reichlová

Áčko přezimuje na 2. místě krajské 1. B třídy.

Před letošní sezónou se podařilo výboru fotbalového oddílu vhodně rozšířit hráčský kádr. Bylo to nutné proto, aby se vinou dlouhodobých zranění a jiných absencí neopakoval loňský ročník. Do soutěže jsme nevstoupili nejlépe (porážky v Nové Pace a Dolní Kalné), ale pak si to začalo sedat a náš výkon šel nahoru. Bylo znát, že díky rozšířenému kádru se více hráčů zúčastnilo tréninků a stabilizovala se sestava.

Podařilo se nám vstoupit na vítěznou vlnu, ze které jsme sestoupili až v závěrečném zápase podzimní části, když jsme neudrželi poločasové vedení a nakonec prohráli.

Série sedmi vítězných zápasů nás nakonec vynesla na krásné 2. místo. Škoda dvou výpadků na začátku sezóny a doma nedotaženého posledního utkání proti Starým Bukům. Protože jinak jsme hráli velmi dobře. Získali jsme skalpy mužstev z horní poloviny tabulky. Vyhráli jsme na hřišti rezervy Dvora Králové, v Železnici a doma jako jediní v soutěži porazili lídra tabulky Skřivany.

Naši dobrou hru dokázali ocenit i soupeři. V odborném časopise „Fotbal v kraji“ (dále píšeme jen FvK), který podrobně informuje o každém fotbalovém víkendů, vycházejí rozhovory s oporami, trenéry a funkcionáři. Kromě fotografií našich hráčů jsme v něm našli i několik odpovědí na otázky, týkající se našeho mužstva:

FvK: Koho řadíte k hlavním favoritům na postup?

Tomáš Haken, záložník Nové Paky: To je těžká otázka. Podle mne tato sezóna bude hodně vyrovnaná a hodně kvalitní. Aspirantů na postup je určitě více. Když se podíváme na týmy jako je Železnice, Skřivany, Miletín a určitě svoji sílu má i rezerva Dvora Králové. Nicméně doufám, že do bojů o postup promluvíme výrazným slovem i my.

FvK: Který z týmů Vás zatím svou hrou nejvíce zaujal?

Lukáš Jízl, opora Nové Paky: Utkání s Miletínem bylo hodně náročné. Myslím si, že oba týmy si sáhly na dno. Pouštěla se tvrdá a důrazná hra bez zákeřností a ukázalo to, jak jsme na tom se silami. Bylo hodně šancí na každé straně, super zápas. Měli jsme velkou radost, že se nám utkání povedlo i výsledkově.

FvK: Které týmy Vás zaujali a kdo podle Vás celou soutěž vyhraje?

Jiří Rejl, hrající trenér Dvora Králové B: Svou hrou mě zaujal především celek z Miletína, který u nás vyhrál na prosto zaslouženě. Myslím si, že jsme proti silnějším soupeři na podzim nehráli. Celou soutěž však podle mého názoru vyhrají Skřivany.

FvK: Má druhý Miletín potřebnou kvalitu na to, aby vedoucí tým dohnal?

Jakub Navrátil, obránce Dolní Kalné: Já si myslím, že ano. Bude to dost zajímavý souboj o 1. místo a myslím si, že

konečné umístění bude opravdu těsné. Oba týmy jsou na tom dobře, budou rozhodovat maličkosti.

Toto lichotivé hodnocení nám sice body do tabulky nepřidá, ale chuť do další práce určitě ano.

V 11. čísle výše jmenovaného časopisu vyšel také rozhovor s naším hráčem **Josefem Němečkem**. Citujeme dvě otázky a odpovědi:

FvK: V posledních kolech se vám ustálila sestava a vrátily se opory. Je to hlavní důvod, proč se vám nyní tak daří.

JN: Přesně tak. Hrajeme převážně ve stejné sestavě, vrátili se hráči z marodky a našťastí se nám letos vyhýbají vážná zranění. To je diametrální rozdíl oproti loňské sezóně, kdy jsme asi urazili fotbalového boha. Bylo hodně dlouhodobě zraněných z kostry mužstva a skoro každý zápas se hrálo v jiné sestavě. Letos v létě se také podařilo kvalitně rozšířit kádr, když se přivedly tři posily.

FvK: Na co by letos Miletín mohl mít?

JN: Myslím, že když budeme pokračovat minimálně v podobných výkonech, tak bychom měli mít umístění na bedně. Nikdo nechce prohrávat, a proto věřím, že každý do toho dá vše. Musíme jít zápas od zápasu a uvidíme, jak na tom budeme na konci sezóny.

Pepa Němeček koncem října předpokládal správně, na bedně jsme se udrželi.

Jedna věc se nám však nedaří. Zatím nevíme, jak přilákat více fanoušků do našeho krásného areálu. Nemá to logiku: přestali jsme vybírat vstupné od žen a dětí a vypadá to, že čím lepší fotbal hrajeme, tím méně lidí chodí. Naši staří skalní bohužel odcházejí a mladí asi mají jiné zájmy.

Na závěr bych rád poděkoval všem hráčům, trenérům a funkcionářům za výbornou reprezentaci sportovního klubu a města Miletín. Zároveň musím poděkovat těm, kteří fotbal v Miletíně podporují.

Všem výše jmenovaným bych rád za fotbalový oddíl popřál hezké prožití vánočních svátků a hodně štěstí a zdraví do nového roku.

Antonín Kraus
vedoucí mužstva
Fotografie Iva Reichlová

Město Miletín

náměstí Karla Jaromíra Erbena čp. 99, Miletín
vyhlašuje podle § 7 zákona č. 312/2002 Sb.

výběrové řízení na funkci

odborný referent stavebního úřadu a územního plánování Městského úřadu Miletín

Druh práce: správní činnosti, agenda stavebního úřadu a územního plánování

Místo výkonu funkce: správní obvod města Miletín

Platová třída: 9 - 10

Hlavní předpoklady pro výkon funkce: dosažení věku 18 let, způsobilost k právním úkonům, státní občanství ČR, bezúhonnost, ovládnutí jednoho jazyka, minimálně střední vzdělání s maturitou

Předpokládaný termín nástupu: 1. prosince 2019, případně po dohodě

**Podrobné informace zájemcům rád poskytne pan Ladislav Hejna,
referent stavebního úřadu a územního plánování, telefon 493 693 031.**

Informace též na úřední desce města.

Připojte se k týmu pracovníků, kteří se budou v sezóně 2020 starat o Autokemp Na vyhlídce Miletín

Přivítáme mezi sebe
přátelské, spolehlivé a pozitivní osoby,
znalé práce na počítači, na pozici

RECEPČNÍ

a

pečlivé, spolehlivé osoby na pozici

UKLÍZEČKA

Sezóna od 1. května do 30. září 2020

Informace poskytne PhDr. Iva Reichlová, tel. 724 04 04 12

Písemné přihlášky zašlete poštou nebo doručte osobně na městský úřad

The logo for ZKS, consisting of the letters 'ZKS' in a bold, red, sans-serif font.

A Peppermint Company

Přejeme všem čtenářům Sousedských listů i jejich blízkým klidné prožití vánočních svátků, okořeněné jiskřičkami příjemných překvapení.

V novém roce 2020 vám přejeme především zdraví, ale i potřebné štěstí a spokojenost v životě.

Vedení společnosti ZKS miltex s.r.o. Miletín

A festive Christmas scene featuring a variety of ornaments including red, white, and gold spheres, and a string of white and red flowers. The background is a soft, warm glow.

*Všem našim příznivcům, sponzorům a dárcům
přejeme příjemné prožití vánočních svátků
a mnoho úspěchů v novém roce 2020.*

MS ČČK Miletín

A festive Christmas scene on a dark wooden surface. It features a lit tealight candle, several walnuts, a string of small brown beads, and a large gold Christmas ornament with a gold ribbon bow.

Pf 2020

***Do nového roku
hodně pohody,
šťastné náhody,
žádné nehody,
významné dohody,
legrační příhody
a další života výhody***

přeje redakční rada Sousedských listů

